

| BelastingBelangen Februari 2018

Sparen, sparen, kapitaal vergaren

Nederlanders zijn noeste spaarders. Onze nationale spaarpot is goed gevuld, met zo'n € 340 miljard. Op zo'n 7,6 miljoen huishouders geeft dat per gezin een spaarpotje van gemiddeld € 44.500. Lang niet iedereen heeft zoveel spaargeld: de spaarquote is scheef verdeeld, een kwart van de Nederlanders heeft nog geen € 1.000 aan spaargeld! Waar sparen we voor? Voor later, voor onze oudedag?

Dat is niet het geval, zo blijkt uit het BlackRock Investor Pulse onderzoek, het grootste opinieonderzoek onder spaarders en beleggers wereldwijd. Bij dat onderzoek werd aan 28.000 mensen uit 18 landen gevraagd hoe zij denken over hun financiële toekomst. Daar zit ook een representatieve steekproef onder 1.000 Nederlanders bij. Daaruit blijkt dat Nederlanders niet sparen voor hun oude dag.

Veel Nederlanders zijn naïef over hun pensioeninkomen. Ze vertrouwen op ons pensioenstelsel, toch een van de meest robuuste stelsels ter wereld? Toch geeft maar 17% van de respondenten aan er voldoende vertrouwen in te hebben dat ze later voldoende pensioeninkomen hebben. 26% weet zeker dat dat niet zo is, maar doet er niets aan. Van de pré-gepensioneerden – vanaf 55 jaar – zegt 46% nog niets te hebben geregeld voor later. We sparen niet voor later, maar voor de komende vakantie, voor een onverwachte uitgave en als buffer voor de maandelijkse bestedingen.

Voor veel Nederlanders is het pensioenvraagstuk niet concreet en dus niet urgent. Mensen denken dat ze 'genoeg' hebben voor 'later'. Vaak omdat ze vreselijk achterhaalde vuistregels hanteren als 'mijn pensioen is 70% van mijn laatstverdiende salaris'. Dat is zorgwekkend: 'krap de helft' is een meer reële benadering. Het kabinet Rutte III moet dit onverstand zwaar laten wegen bij de komende herinrichting van ons pensioenstelsel.

BelastingBelangen wil ondernemers en hun adviseurs bijstaan om hun belastingkosten te beperken, in de zaak en in privé. Dan blijft er meer geld over voor vermogensvorming voor de oude dag. Dit nummer van BelastingBelangen zal u daarvan weer overtuigen.

Ik wens u veel leesplezier.

Hans Zwagemaker,
hoofdredacteur



| Inhoudsopgave



Nieuws

Wet DBA: meer controle, vervanging niet vóór 2020	01
Medeplegersboete voor het opzettelijk niet doen van BTW-suppleties	02
Eega DGA: WW voor hand- en spandiensten	05
WKR: algemene aanwijzing van eindheffingsloon	07
Een belaste pensioenverrekening bij echtscheiding	10
KIA bij investeringen door maat én maatschap	13
Krantenbezorger: geen loondienst of zzp, maar RUOW	15
Ter beschikking stellen medisch personeel: BTW-belast	30
Actrice: geen winst uit onderneming maar salaris	32
WKR: toekenning bonusaandelen toch ongebruikelijk	33
Pensioen Nederlanden: dubbel belast?	35
Geruisloze terugkeer uit de BV: de aandeelhouderseis	37
Fosfaatrechten: afschrijfbaar tot 2028	39
BTW-belaste verhuur: de vereiste onderbouwing	41



Tips

Let op uw administratie- én informatieplicht.....	04
Bitcoins: aangeven in box 3	06
Pensioen aanpassen: pensioenleeftijd 68 jaar.....	09
Afschrijvingsbeperking in de BV: regeren is vooruitzien	12
Koop een studentenwoning, samen met u kind!	14
Pas op voor de inlenersaansprakelijkheid	17
Uitkering kredietverzekering kost geen BTW	24
De ombudsman: scheidsrechter in fiscale zaken	26
Winterbanden voor de auto van de zaak	28
Jubelton: ook in 2018 – gefaseerd – te schenken.....	31
EIA en MIA: let op de procedurevoorschriften.....	34
DGA: check uw managementfee	36
Studiekosten: in 2018 nog aftrekbaar	38
Vermijd 8% belastingrente op VPB-aanslagen	40
Geén OVB over vergoeding aandeel VvE	42



Vragen

Kan mijn ex zelf haar PEB afkopen of omzetten?.....	16
Betalingskorting op voorlopige aanslag: winst?.....	18
Proefpersoon medicijnen: vergoeding belast?	25
Lesauto en taxi verplicht ondernemingsvermogen?	27
Afkoop ingegaan pensioen: basis afkoopkorting?	29



Special

De aftrekbeperking voor algemene kosten	19
---	----



Raar maar waar

Wheelen en dealen: coke voor hash	43
---	----



Wet DBA: meer controle, vervanging niet vóór 2020

15 februari 2018

Het kabinet Rutte III wil de juridische én fiscale positie van zzp-ers ingrijpend gaan wijzigen. De huidige aanpak met de Wet deregulering beoordeling arbeidsrelaties (DBA) wordt vervangen door een gedetailleerde regeling voor drie categorieën van zzp-ers (zie ook BelastingBelangen, oktober 2017: [Regeerakkoord Rutte III: Zzp-ers en de opdrachtgeversverklaring](#)). Minister Koolmees van Sociale Zaken en staatssecretaris Snel van Financiën hebben de Tweede Kamer onlangs de 'roadmap vervanging DBA' aangeboden en daaruit blijkt dat zij er naar streven om de nieuwe regeling per 1 januari 2020 te laten ingaan.

De Belastingdienst controleert de naleving van de DBA thans uitsluitend bij 'kwaadwillenden'. Die aanpak wordt verlengd tot 1 januari 2020, maar daarbij wordt de definitie van kwaadwillenden wel wat verruimd. De Belastingdienst gaat de naleving van de DBA vanaf 1 juli 2018 niet alleen bij evidente boosdoeners maar ook in minder ernstige situaties handhaven.

De wet DBA heeft als 'opvolger' van de VAR-verklaring geen praktisch uitvoerbare regeling gebracht voor zzp-ers en hun opdrachtgevers. De wetgever heeft met de DBA geprobeerd om duidelijkheid te scheppen over de vraag wanneer er sprake is van een dienstbetrekking, maar de aanpak met 'modelovereenkomsten' heeft het tegendeel opgeleverd, veel onrust en onzekerheid onder zzp-ers en hun opdrachtgevers. De wet DBA is mislukt nog voordat die in werking is getreden. Zie ook BelastingBelangen, april 2016: [Van VAR naar zekerheid met een modelcontract](#), en juni 2017: [Wet DBA: uitstel tot 1 juli 2018](#).

Financiën heeft de handhaving van de DBA opgeschort, eerst tot 1 januari 2018, en later tot 1 juli 2018. Zzp-ers en hun opdrachtgevers die bezig zijn om hun arbeidsrelatie aan te passen aan de nieuwe wetgeving, zodanig dat er volgens een modelovereenkomst gewerkt gaat worden, zijn gevrijwaard van naheffingen met boete. Deze vrijwaring geldt niet voor 'kwaadwillenden'. Zie BelastingBelangen, december 2016: [Kwaadwillenden voor de DBA](#).

Rutte III wil de fiscale en juridische positie van zzp-ers ingrijpend gaan wijzigen. In het regeerakkoord zijn daarvoor gedetailleerde voorstellen opgenomen. Minister Koolmees en staatssecretaris Snel streven er naar om de nieuwe wetgeving per 1 januari 2020 te laten ingaan. Tot dat tijdstip blijft de DBA van kracht. De handhaving van de DBA blijft opgeschort, tot 1 januari 2020, behoudens voor kwaadwillenden. Per 1 juli 2018 wordt die groep wat uitgebreid, op verzoek van de Tweede Kamer. De handhaving – met zonnodig naheffingsaanslagen met boeten – is nu nog beperkt tot evident kwaadwillenden, per 1 juli

2018 kan de Belastingdienst de DBA handhaven als ze kan bewijzen dat er sprake is van (i) een (fictieve) dienstbetrekking, én (ii) evidente schijnzelfstandigheid én (iii) opzettelijke schijnzelfstandigheid.

Commentaar

Alle betrokkenen zijn het er over eens dat de Wet DBA moet worden vervangen, maar hoe de nieuwe regeling voor zzp-ers er uit moet gaan zien bestaat nog helemaal geen unanimititeit. Dat vergt nog veel overleg. De ruimere handhaving van de wet DBA per 1 juli 2018 is voor de praktijk van groot belang. Zorg dat u uw zaken op orde hebt!





Medeplegersboete voor het opzettelijk niet doen van BTW-suppleties

21 februari 2018

De Belastingdienst kan sinds 1 juli 2009 een vergrijpboete opleggen aan een medepleger. De belastingplichtige als pleger, de adviseur als medepleger, voor beiden een vergrijpboete. Zie ook BelastingBelangen, december 2008: [Boete voor medeplegers: uitstel tot 1 juli 2009?](#) **Rechtbank Noord-Holland heeft zo'n medeplegersboete in een recente uitspraak gehandhaafd. De Belastingdienst had de boete opgelegd aan een eigenaar van een administratiekantoor wegens het niet doen van BTW-suppleties.**

Cor Duroy was eigenaar van administratiekantoor X. Een van zijn cliënten was firma Y. Cor verzorgde de jaarstukken en fiscale aangiften voor Y. Bij een boekenonderzoek bleek dat de firma in 2011 en 2012 over een groot aantal maanden nihilaangiften BTW had gedaan. Daardoor was er te weinig BTW aangegeven en voldaan, € 21.110 over 2011 en € 24.210 over 2012. Die BTW-schulden waren in de jaarstukken verwerkt, maar er waren geen suppleties over 2011 en 2012 ingediend. De inspecteur had Duroy en de vennoten van Y tijdens het boekenonderzoek uitvoerig aangesproken over de feitelijke gang van zaken. Duroy had hem meegedeeld dat de firma in financiële moeilijkheden verkeerde en dat er geen geld was om de verschuldigde BTW te betalen. De vennoten van Y had hem nihilaangiften laten indienen om de liquiditeitsproblemen tijdelijk op te lossen. Dat er over 2011 en 2012 te weinig BTW was aangegeven was de vennoten bekend: hij had de jaarstukken met hen besproken, en daarbij bracht hij de BTW-positie altijd ter sprake.

De inspecteur legde de firma een naheffingsaanslag BTW over 2011 en 2012 op van € 45.320 met een vergrijpboete.

Daarnaast legde hij Duroy een medeplegersboete op wegens het opzettelijk niet-tijdig indienen van suppleties voor de BTW, van 50% ofwel € 22.660. De inspecteur verminderde die boete tot € 1.250 wegens strafverminderende omstandigheden: de draagkracht van zijn kantoor, betere controle op nihilaangiften en de vertraagde behandeling van de zaak.

Duroy ging in beroep en stelde dat de medeplegersboete ten onrechte was opgelegd: hij had de BTW-nihilaangiften in opdracht van de firma ingediend, en hij had de vennoten meegedeeld dat over 2011 en 2012 BTW-suppleties noodzakelijk waren.

Rechtbank Noord-Holland handhaafde de medeplegersboete.

De Rechtbank stelde voorop dat voor 'medeplegen' vereist is dat de plegers van de overtreding – de belastingplichtige en diens adviseur - 'nauw en bewust' samenwerken. Dat

impliceert een dubbele vorm van opzet. Van een 'nauw en bewuste' samenwerking is sprake als een delict gezamenlijk wordt uitgevoerd door de overtreder en een ander. Als geen sprake is van een gezamenlijke uitvoering, dan is voor het medeplegen vereist dat de intellectuele en/of materiële bijdrage van de betrokkene aan het delict van voldoende gewicht is geweest. De Rechtbank besliste dat de inspecteur voldoende aannemelijk had gemaakt dat er tussen de adviseur en de vennoten van Y sprake was van een nauwe en bewuste samenwerking. De Rechtbank vond aannemelijk dat de adviseur en de vennoten van Y bewust BTW-nihilaangiften hadden ingediend vanwege de liquiditeitsproblemen van de firma. Daarna hadden zij er gezamenlijk voor gekozen om niet uit eigen beweging suppletieaangiften in te dienen. De adviseur en zijn cliënten hadden zo gezamenlijk gehandeld in de uitvoering van de overtreding. De Rechtbank verklaarde het beroep van Duroy ongegrond.



Commentaar

De Rechtbank komt in deze zaak wel erg gemakkelijk tot de beslissing dat er sprake is van medeplegen. Voor medeplegen is niet alleen een nauwe en bewuste samenwerking vereist, er moet ook sprake zijn van dubbel opzet. De adviseur en zijn cliënt moeten opzet hebben op het gezamenlijk gepleegde vergrijp. En dat wordt in deze uitspraak niet gemotiveerd. Uit het feitenrelaas is met name niet duidelijk of cliënt wel opzet kan worden aangerekend. Belanghebbende zal wel beroep tegen deze uitspraak aantekenen.

Dit is de tweede uitspraak over een fiscale boete opgelegd aan een medepleger. De eerste betreft een uitspraak van april 2017 van Rechtbank Gelderland waarbij een notaris als medepleger werd aangemerkt bij het opzettelijk niet voldoen van de door een BV verschuldigde overdrachtsbelasting.



Let op uw administratie- én informatieplicht

23 februari 2018

Ondernemers – eenmanszaken, firma's en BV's – hebben een administratieplicht; zij moeten hun administratie zeven jaar bewaren. Voor particulieren geldt dat niet: zij hebben geen administratieplicht. Voor alle belastingplichtigen – ondernemers én particulieren – geldt een informatieplicht.

Wij zijn allemaal verplicht om informatie aan de Belastingdienst te verstrekken als dat van belang is voor de belastingheffing. De termijn van de informatieplicht is gekoppeld aan de navorderingstermijn, vijf jaar of bij buitenlandse inkomsten twaalf jaar. De termijn van de informatieplicht kan dus langer lopen dan die van de administratieplicht.

Ondernemers moeten fiscaal relevante informatie over buitenlandse inkomsten twaalf jaar bewaren, langer dan de zeven jaar van de administratieplicht. Particulieren zijn wettelijk niet verplicht om bescheiden te bewaren, maar zij doen er verstandig aan om fiscaal relevante informatie wel jarenlang te archiveren, om (tegen)bewijs te kunnen leveren.



19 februari 2018

In het midden- en kleinbedrijf werken veel echtgenoten samen in de zaak. Die samenwerking komt in verschillende gradaties voor. Soms hebben beide echtgenoten een gelijkwaardige inzet, of – en dat komt in het kleinbedrijf vaker voor – de ene echtgenoot is de ‘echte’ ondernemer en de andere echtgenoot verricht ondersteunende werkzaamheden. Als de onderneming in een BV wordt gedreven rijst de vraag of de echtgenoot die hand- en spandiensten verricht wel als werknemer kan worden aangemerkt en aanspraak kan maken op een WW-uitkering. De Centrale Raad van Beroep heeft onlangs beslist van wél.

Jan Stramme exploiteerde een aannemersbedrijf in BV X. Zijn echtgenote Klara verrichtte hand- en spandiensten in die BV. Zij verrichtte schoonmaakwerkzaamheden, ondersteunde de boekhoudster, en af en toe zorgde zij voor koffie en nam zij de telefoon aan. Klara werkte de ene week meer uren dan de andere week, afhankelijk van wat er nodig was. Jan had met zijn vrouw mondelinge afspraken gemaakt over haar inzetbaarheid, en zij hield zich daaraan. Klara werkte gemiddeld 32 uur per maand. Zij werkte al jarenlang mee in BV X, sinds 1999. Haar (latere) schoonvader was toen nog eigenaar van het bedrijf en haar leidinggevende, zij had haar werkzaamheden voortgezet na haar huwelijk met de zoon van de baas. Klara kreeg voor haar werk een passende vergoeding.

Begin 2014 ging BV X failliet. Klara vroeg in juni 2014 een faillissementsuitkering aan bij het UWV. Het uitvoeringsinstituut weigerde die uitkering: zij stelde dat Klara geen werknemer was in de zin van de Werkloosheidswet van de inmiddels failliete BV van haar echtgenoot. Klara behoorde tot het uta-personeel (uitvoerend-technisch-administratief) en volgens de CAO was dan een schriftelijke arbeidsovereenkomst vereist. Die was er niet, en daardoor was Klara niet onder dezelfde voorwaarden werkzaam als de andere werknemers van BV X. Bovendien verrichtte zij haar werkzaamheden in een verhouding die in overwegende mate werd bepaald door haar huwelijksrelatie met de directeur-groootaandeelhouder van BV X en daardoor was er geen sprake van de voor een dienstbetrekking vereiste gezagsverhouding.

Klara ging tegen die afwijzing in beroep. De Centrale Raad van Beroep (CRvB) besliste dat er wél sprake was van een arbeidsovereenkomst. Dat die niet schriftelijk was vastgelegd was geen beletsel. De Raad vond daarbij van groot belang dat Klara haar werkzaamheden voor de BV al vanaf 1999 verrichtte en daar alle jaren een vergoeding voor had ontvangen. Tussen BV X en Klara bestond wel degelijk een gezagsverhouding. Volgens de Raad is daarbij niet bepalend of er opdrachten worden gegeven aan degene die de arbeid verricht, maar of die persoon aan een zeker gezag is onderworpen, en dat de wederpartij bevoegd is om opdrachten en instructies te geven en controle uit te oefenen op de voortgang en resultaten van het werk. In de berechte situatie waren er opdrachten gegeven met de afspraken over de inzetbaarheid van Klara en haar echtgenoot zag namens de BV toe op de naleving daarvan. De CRvB kende de WW-liquidatie-uitkering alsnog toe.

Commentaar

Deze uitspraak maakt duidelijk dat met een schriftelijke arbeidsovereenkomst veel problemen kunnen worden voorkomen. In de berechte situatie liep het nog net goed af en kreeg de echtgenote van de DGA een WW-uitkering voor haar ondersteunende functie met wisselende inzet. Fiscaal bewuste ondernemers laten het niet zover komen: leg de arbeidsverhouding tussen de onderneming / de BV en uw echtgenoot schriftelijk vast en zorg voor feiten waarmee u de vereiste gezagsverhouding kunt aantonen!



Bitcoins: aangeven in box 3

23 februari 2018

Hebt u ook bitcoins? Of andere cryptocurrencies?

Als u op tijd bent in- én ook weer uitgestapt hebben die munten u een flink bedrag opgeleverd. De koersexplosie het afgelopen jaar heeft veel beleggers ongekende winsten gebracht. Daar wil de fiscus ook zijn deel van hebben. Als u als particulier 'belegt' heeft in de cryptocurrencies moet u die aangeven in box 3 als 'overige bezittingen'. In de binnenkort in te dienen aangifte IB 2017 valt de schade nog wel mee: per 1 januari 2017 was de waarde van een bitcoin zo'n € 900. In de IB-aangifte 2018 wordt dat veel meer betalen: eind vorig jaar was de koers van een bitcoin zo'n € 12.000, een aardige koerswinst. Als u uw wallet medio december 2017 heeft leeggeschud – de koers was toen nog wat hoger, zo'n € 16.000 (!) – heeft u eind 2017 een aardig bedrag op uw bankrekening staan. Genoeg om de box 3 heffing per 1 januari 2017 te kunnen betalen.



WKR: algemene aanwijzing van eindheffingsloon

19 februari 2018

De werkkostenregeling (WKR) hanteert als uitgangspunt dat alle vergoedingen en verstrekkingen in het kader van de dienstbetrekking tot het belastbaar loon van de werknemer behoren. Een werkgever die zijn werknemer belastingvrij wil belonen moet die vergoeding etc. onder de 1,2% vrije ruimte brengen, ofwel die vergoeding moet onder een gerichte vrijstelling vallen. De werkgever moet die vrije vergoedingen en gerichte vrijstellingen aanwijzen als eindheffingsloon. Doet hij dat niet, dan is die vergoeding alsnog belast. Dat aanwijzen luistert nauw, een fout kan al snel leiden tot een naheffing van vele duizenden euro's. De Belastingdienst reikt de helpende hand: begin 2018 heeft de dienst een modeltekst gepubliceerd voor een algemene aanwijzing van eindheffingsloon.

Sinds 1 januari 2015 is een werkgever verplicht om alle loonbestanddelen die hij onder de vrije ruimte van de WKR belastingvrij aan de werknemer wil verstrekken, aan te wijzen als eindheffingsloon. Die aanwijzingsverplichting geldt ook voor vergoedingen, verstrekkingen en terbeschikkingstellingen die onder een gerichte vrijstelling worden gebracht. De aanwijzing voor de loonbestanddelen in de vrije ruimte kan collectief plaatsvinden, voor alle werknemers gezamenlijk, de aanwijzing van de gerichte vrijstellingen moet op individueel niveau, per werknemer, gebeuren. Dat 'aanwijzen' kan door de vergoeding etc. als eindheffingsloon op te nemen in de administratie, een personeelshandboek of in de arbeidsovereenkomst. Zie ook BelastingBelangen, juni 2015: [Gerichte vrijstellingen: verplicht aanwijzen?](#) en augustus 2015: [Aanwijzen van gerichte vrijstellingen: hoe dan?](#)

Als de werkgever de aanwijzingsverplichting niet nakomt, is de hoofdregel van toepassing en behoren alle vergoedingen en verstrekkingen tot het belastbare loon van de werknemer. Dat kan duur uitpakken.

De Belastingdienst heeft recent een modeltekst bekend gemaakt voor een algemene aanwijzing van eindheffingsloon. Deze tekst luidt als volgt:

"[...naam werkgever....] verklaart hierbij dat hij met ingang van [.....] alle tot het loon in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964 (hierna: Wet LB) behorende vergoedingen en verstrekkingen, dan wel terbeschikkingstellingen, voor zover niet vrijgesteld op grond van artikel 11 en volgende Wet LB, aanwijst als eindheffingsloon.

Deze aanwijzing geldt niet:

1. voor zover de omvang van de aangewezen vergoedingen en verstrekkingen in belangrijke mate groter is dan de omvang van de vergoedingen en verstrekkingen die in voor het overige overeenkomstige omstandigheden in de regel worden aangewezen;
2. voor zover [...naam werkgever....] het loon tot het individueel belaste loon van de werknemer heeft gerekend, dan wel binnen de onderneming op grond van de geldende arbeidsvoorwaarden had behoren te rekenen."



Commentaar

De modeltekst van de Belastingdienst kan goede diensten bewijzen als vangnet voor situaties waarin niet duidelijk is of de werkgever bepaalde posten correct heeft aangewezen als eindheffingsloon voor de WKR. Werkgevers doen er verstandig aan deze vangnetregeling te benutten. Let op: als werkgever moet u niet alleen de aanwijzingsverplichting naleven, maar ook uw WKR-administratie goed hebben ingericht. Het Handboek Loonheffingen verplicht u om het benutten van de vrije ruimte te berekenen én de toetsing aan het gebruikelijkheids criterium inzichtelijk te maken.



Pensioen aanpassen: pensioenleeftijd 68 jaar

23 februari 2018

Per 1 januari 2018 is de pensioendatum weer aangepast, van 67 naar 68 jaar. Vergeet u, werkgever, niet om de pensioenregelingen in uw bedrijf aan te passen? Doet u dat niet, dan wordt de pensioenregeling 'onzuiver' en dat heeft ernstige fiscale gevolgen. De omkeerregel is dan niet langer van toepassing op de pensioenregeling, en dat betekent dat u direct loonheffing – én 20% revisierente – over de waarde van de pensioenaanspraken moet afdragen aan de fiscus.

Uw pensioenadviseur weet er meer van.



Een belaste pensioenverrekening bij echtscheiding

22 februari 2018

Echtgenoten die in gemeenschap van goederen zijn getrouwd moeten bij echtscheiding hun gezamenlijk opgebouwde vermogen gelijkelijk – 50/50 – verdelen. De tijdens het huwelijk opgebouwde pensioenrechten behoren niet tot de huwelijksgoederengemeenschap. Die vallen onder de Wet Verevening Pensioenrechten bij Scheiding. De WVPS biedt standaard een gelijke verdeling van de pensioenrechten tussen beide echtelieden; deze verevening staat los van het huwelijksgoederenregime en geldt ook voor echtgenoten die onder huwelijkse voorwaarden zijn gehuwd. Echtgenoten kunnen de gelijke verdeling aanpassen en de pensioenrechten anders verdelen, of de pensioenverevening uitsluiten. Dat kan bij huwelijkse voorwaarden, of in het echtscheidingsconvenant.

Als echtgenoten bij echtscheiding de WVPS niet toepassen en de pensioenrechten verrekenen door betaling van een bedrag ineens of door overbedeling, is die vergoeding belast als een 'aangewezen periodieke uitkering'. Hof Den Bosch heeft dat recent weer eens bevestigd.

Aard Appel en Belle Plant waren sinds 1972 in gemeenschap van goederen gehuwd. Hun huwelijk liep spaak, in 2010 werd de echtscheiding ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie. De echtelieden hadden in november 2009 een echtscheidingsconvenant opgesteld en daarbij de huwelijksgoederengemeenschap zodanig verdeeld dat zij ieder een vermogen ontvingen tot een waarde van (afgerond) € 800.000.

De huwelijksgemeenschap bestond onder meer uit de echtelijke woning, een bankrekening, een lijfrentepolis en pensioenrechten. De lijfrentepolis was na aftrek van 20% belastinglatentie gewaardeerd op € 158.405; daarvan werd € 68.659 aan Belle en € 89.746 aan Aard toegedeeld. De pensioenrechten werden – eveneens na aftrek van 20% belastinglatentie – gewaardeerd op € 777.453. Daarvan was € 229.544 aan Belle toegerekend en € 547.909 aan Aard. De echtelijke woning (minus hypotheekschuld plus spaarpolis) werd gewaardeerd op € 525.449. Die woning werd toegedeeld aan Belle.

Deze verdeling was voor de inspecteur reden om Belle's inkomen over 2010 te verhogen met € 169.726. Aard en Belle hadden de Wet Verevening Pensioenrechten bij Scheiding niet toegepast, maar de pensioenrechten en de lijfrentepolis verrekend. Daarbij had Belle minder gekregen dan de helft van de waarde van de pensioenrechten en de lijfrentepolis. Zij had van de pensioenrechten niet 50% van € 777.453 = € 388.727 toegedeeld gekregen, maar slechts € 229.544, ofwel € 159.183 te weinig. Bij de lijfrentepolis was dat € 10.543. Haar ex-echtgenoot had zo berekend in totaal € 169.726 teveel aan pensioen- en lijfrenterechten gekregen. Belle was voor die overbedeling gecompenseerd doordat zij de volle eigendom van de echtelijke woning en enkele andere vermogensbestanddelen uit de huwelijksgoederengemeenschap had verkregen. Die compensatie was een in de wet aangewezen belastbare periodieke uitkering, een belastbare afkoopsom voor het door haar prijsgegeven gedeelte van het pensioen- en lijfrenterecht.

Belle verzette zich tegen die correctie en stelde voor Hof Den Bosch dat de verdeling van de pensioenrechten en lijfrentepolis onbelast was.



Het Hof stelde vast dat de echtgenoten in hun echtscheidingsconvenant – juridisch bezien – niet hadden afgezien van de Wet Verevening Pensioenrechten bij Scheiding, maar desondanks een pensioenverrekening hadden toegepast. Daarbij had belanghebbende een deel van haar pensioenaanspraken afgestaan in ruil voor het woonhuis dat haar was toebedeeld. De echtgenoten hadden zo een deel van de pensioenaanspraken, die civielrechtelijk geen deel uitmaakten van de huwelijksgoederengemeenschap, geruild met een vermogensbestanddeel, het woonhuis, dat wél tot die gemeenschap behoorde. Die verrekening had tot gevolg dat bij belanghebbende € 159.183 – inzake de pensioenaanspraken – als een belastbare periodieke uitkering moest worden aangemerkt. Het Hof verklaarde het beroep van belanghebbende ongegrond.

Commentaar

De echtelieden in deze procedure hebben spelregels voor de verdeling van de huwelijksgoederengemeenschap en de pensioenverrekening niet goed uit elkaar gehouden. De pensioenrechten maken geen deel uit van de huwelijksgemeenschap; de ongelijke verdeling tussen de echtgenoten, zoals zij die hadden toegepast, heeft geen directe fiscale gevolgen. Vervolgens hadden zij hun huwelijksgoederengemeenschap 50-50 moeten verdelen, hun gezamenlijk vermogen zonder de waarde van de pensioenrechten! Dat gebeurde niet: de echtgenoten verdeelden de totale waarde van hun gezamenlijk vermogen, inclusief de waarde van de pensioenrechten. Doordat de vrouw een te gering deel van de pensioenrechten kreeg toegedeeld werd zij overbedeeld met andere vermogensbestanddelen uit hun gezamenlijk vermogen, met name het woonhuis. Zij heeft zo een deel van de haar toekomstige pensioenrechten afgestaan aan de man in ruil voor de woning. En dat is een belastbare bate. Dit is een duidelijk voorbeeld hoe het niet moet.



Afschrijvingsbeperking in de BV: regeren is vooruitzien

23 februari 2018

Rutte III wil de afschrijving op bedrijfspanden in de BV per 2019 beperken. Een BV kan een bedrijfspand in eigen gebruik nu nog afschrijven tot op de helft van de WOZ-waarde, voor beleggingspanden is de bodemwaarde de WOZ-waarde. Per 1 januari 2019 wordt dat gelijkgetrokken en wordt de bodemwaarde voor de afschrijving op panden in eigen gebruik ook gesteld op de WOZ-waarde. Ondernemers met een BV doen er verstandig aan om snel te gaan nadenken over een oplossing voor dat probleem.

De afschrijvingsbeperking geldt niet voor eenmanszaken. Is een (geruisloze) terugkeer naar de eenmanszaak een optie? Kan het pand zonder al te veel fiscale schade naar privé worden overgebracht en aan de BV – onder de terbeschikkingstellingsregeling – worden verhuurd? Of is een sale-leaseback met meerderjarige kinderen van de DGA een beter alternatief? Overleg het met uw adviseur. Die kan de beste oplossing in uw situatie tot stand brengen.



KIA bij investeringen door maat én maatschap

19 februari 2018

Als twee of meer vrije beroepers gezamenlijk hun praktijk drijven in een maatschap moeten zij de KIA – de kleinschaligheidsinvesteringsaftrek – berekenen op basis van het totale bedrag dat zij in een jaar binnen hun maatschap investeren. Als een van de maten in datzelfde jaar ook nog investeert in zijn buitenvennootschappelijk ondernemingsvermogen moet die maat de KIA berekenen op basis van zijn totale investeringsbedrag: het aandeel in de investeringen binnen de firma plus de investering in het buitenvennootschappelijk ondernemingsvermogen. Uit een recente uitspraak van Hof Den Bosch blijkt dat de Belastingdienst de KIA bij zo'n samenloop van investeringen binnen én buiten de maatschap anders berekent. De Hoge Raad zal het eindoordeel in deze zaak moeten geven.

Dierenarts Ton Sillitis dreef met vijf collegae zijn praktijk in een maatschap. De zes artsen hadden een gelijk winstaandeel. De maatschap investeerde in 2013 voor € 40.517 in bedrijfsmiddelen waarvoor recht bestond op KIA. Sillitis kocht daarnaast in dat jaar, in zijn buitenvennootschappelijk ondernemingsvermogen, een nieuwe auto voor € 56.515 die ook voor KIA in aanmerking kwam. Sillitis berekende de KIA op basis van zijn totale investering van € 63.268 ($\frac{1}{6} \times € 40.517 = € 6.753 + € 56.515$) en claimde de bijbehorende KIA van € 15.470. De inspecteur berekende de KIA anders. Hij ging uit van de totale investering in de maatschap (€ 40.517) plus Sillitis' investering van € 56.515 = € 97.032. In 2013 was de KIA € 15.470 voor investeringen van meer dan € 55.248 en niet meer dan € 102.311. De investeringen van € 97.032 leverden € 15.470 aan KIA op, ofwel 15,94% van het investeringsbedrag. De inspecteur kende Sillitis een KIA toe van 15,94% over zijn investeringen van € 63.268 = € 10.085.

In de daarop volgende procedure stelde Hof Den Bosch belanghebbende in het gelijk.

Het Hof overwoog dat de wetgever een samentelbepaling heeft ingevoerd voor investeringen door een firma of maatschap om te voorkomen dat ondernemers in zo'n verband tesamen meer KIA ontvangen dan een individuele ondernemer of BV die voor hetzelfde bedrag heeft geïnvesteerd. De wet kent geen rekenregel voor de samenloop van investeringen binnen én buiten de maatschap, als een van de maten ook in zijn buitenvennootschappelijk ondernemingsvermogen investeert. De door de inspecteur gehanteerde berekening had tot gevolg dat belanghebbende minder KIA kreeg dan hem volgens de wettelijke tabel toekwam: als de maatschap niets had geïnvesteerd zou belanghebbende over zijn investering in het buitenvennootschappelijk ondernemingsvermogen van € 56.515 ook recht hebben op € 15.470 KIA. Het Hof besliste dat de door de inspecteur gehanteerde rekenregel geen steun vindt in de wettekst en ook niet in overeenstemming is met doel en strekking van de wet.

Commentaar

Financiën heeft beroep in cassatie aangetekend tegen deze uitspraak.

De wetgever heeft de berekening van de KIA per 2010 aangepast. Tot 2010 was de KIA een percentage van het totale bedrag aan (premieabele) investeringen in een jaar; dat percentage was lager naarmate het bedrag aan investeringen hoger was. Vanaf 2010 kent de KIA een opbouw met schijven. Daardoor pakt de berekening anders uit bij een samenloop van investeringen binnen en buiten een maatschap, maar daar heeft de wetgever geen rekenregel voor getroffen. Hof Den Bosch vindt dat belanghebbende daar niet de dupe van mag worden. Dat maakt dit tot een sympathieke beslissing. We wachten met u af of de Hoge Raad er ook zo over denkt.



Koop een studentenwoning, samen met u kind!

23 februari 2018

Gaat uw studerende zoon of dochter op zichzelf wonen? Dan gaat het u ter harte dat uw kind een 'fatsoenlijk dak boven z'n hoofd krijgt'. Koop een studentenwoning, samen met uw kind! Een studentenwoning met de grootste kamer voor uw kind, en twee of drie voor medestudenten? Laat uw kind zelf het pand kopen, en u verstrekt uw kind een lening ter financiering van de koopsom. De rente die uw kind aan u betaalt, is bij hem of haar aftrekbaar als eigenwoningrente. Die aftrekpost kan in de toekomst verrekend worden met inkomsten, als de student aan werken toekomt. Er geldt een termijn van 9 jaar. Desgewenst kunt u die rente – na betaling – weer terugschenken aan uw kind. U moet de lening aan uw kind in box 3 verantwoorden: de rente wordt bij u minimaal belast. En voor de verhuur aan de medestudenten kan de kamerverhuurvrijstelling uw zoon of dochter een leuk voordeel opleveren. Dat scheelt weer in de maandelijkse bijdrage die u aan uw kind moet betalen. Bespreek het eens met uw adviseur!



Krantenbezorger: geen loondienst of zzp, maar RUOW

15 februari 2018

Veel belastingplichtigen willen fiscaal als ondernemer worden behandeld. Die voorkeur is snel verklaard: de belastingdruk op winst uit onderneming is veel lager dan op inkomsten uit arbeid. Er wordt veel geprocedeerd om het begeerde fiscale ondernemerschap te verkrijgen.

Procedures om niet als ondernemer, maar juist als werknemer in dienstbetrekking te worden aangemerkt, zijn zeldzaam. Een krantenbezorger probeerde het, fiscaal én arbeidsrechtelijk. Beide procedures brachten hem geen winst. De uitspraken in deze zaken staan op gespannen voet met de door Rutte III voorgestelde nieuwe regeling voor zzp-ers.

Tom Bola was krantenbezorger bij de Persgroep. Tom verdiende daarmee € 4.416 in 2013. Volgens Tom was dat loon uit dienstbetrekking, waarop de Persgroep ten onrechte geen loonheffing had ingehouden. De inspecteur rekende de € 4.416 tot Tom's inkomen als resultaat uit overige werkzaamheid. Tom verzette zich daartegen, en legde de zaak voor aan Rechtbank Gelderland. Tegelijkertijd spande hij een civiele procedure aan – met zeven collega-krantenbezorgers – bij Rechtbank Amsterdam. Inzet van die procedure was het verzoek aan de rechter om te beslissen dat zij werknemer waren van de Persgroep.

Beide procedures brachten Tom Bola geen winst.

Rechtbank Gelderland en in beroep Hof Arnhem-Leeuwarden beslisten dat de inspecteur de inkomsten terecht als resultaat uit overige werkzaamheden had belast. Er was sprake van een overeenkomst van opdracht. De opdrachtgever kon Tom instructies geven over de bezorging, en dat wees op enige gezagsverhouding. Maar dat was onvoldoende om een dienstbetrekking aan te nemen, met name ook omdat Tom niet verplicht was om de werkzaamheden persoonlijk uit te voeren. Hij kon zich laten bijstaan of vervangen door een – door hemzelf op te roepen – derde. Tom voerde daartegen aan dat hij zich in 2013 geen dag had laten vervangen, en dat hij het zich niet kon veroorloven om zich te laten vervangen. Volgens het Hof was het voor de beoordeling van de arbeidsverhouding niet van belang dat Tom zich in 2013 geen dag had laten vervangen, beslissend was dat hij zich kón laten vervangen. De civiele kamer van Rechtbank Amsterdam besliste ook dat er geen sprake was van een dienstbetrekking. De krantenbezorgers konden zich vrijelijk laten vervangen en daardoor werd niet voldaan aan de civielrechtelijke vereisten van een arbeidsovereenkomst.



Commentaar

Deze uitspraken passen niet binnen de voorgestelde nieuwe regeling voor zzp-ers. In de nieuwe opzet worden opdrachtnemers met een uurtarief onder de € 15 tot € 18 geacht in dienstbetrekking te staan. De krantenbezorger in deze zaak met een vergoeding van € 5 per uur zou dus in loondienst zijn, en dat terwijl de civiele rechter heeft beslist dat er (arbeidsrechtelijk) geen dienstbetrekking is. Dat gaat niet goed! De beslissing van het Hof dat de feitelijke vervanging niet van belang is voor de beoordeling van de arbeidsrelatie biedt perspectief om een 'echte' dienstbetrekking te voorkomen, en wel door contractueel vast te leggen dat de opdrachtnemer niet verplicht is om de werkzaamheden persoonlijk uit te voeren. Dat biedt met name mogelijkheden als de opdrachtgever – zoals in de berechte casus - niet kan controleren wie het werk doet.



Kan mijn ex zelf haar PEB afkopen of omzetten?

21 februari 2018

Al weer heel wat jaren geleden ben ik gescheiden. Bij die echtscheiding zijn mijn pensioenrechten – die ik als directeur-grotaandeelhouder bij mijn BV in eigen beheer tot dat tijdstip had opgebouwd – verdeeld over mijn ex en mij. De pensioenrechten van mijn ex-echtgenoot zijn volledig in eigen beheer bij mijn BV verzekerd gebleven, ze zijn 'bevroren'. Ik ben van plan dit jaar mijn pensioen in eigen beheer af te kopen, met 25% korting. In 2017 was dat gunstiger geweest vanwege de hogere korting van 34,5%, maar toen was afkoop financieel niet haalbaar. Dit jaar wel. Mijn vraag is kan mijn ex-echtgenoot haar pensioenrechten bij mijn BV ook afkopen of omzetten in een oudedagsverplichting?

Antwoord

Dat hangt er van af wat u indertijd bij de echtscheiding hebt afgesproken met uw ex-echtgenoot. Als u de pensioenrechten toen *verevend* heeft, heeft uw ex recht op een deel van uw ouderdomspensioen en haar (bijzonder) nabestaandenpensioen. Het recht op uitbetaling van een deel van uw ouderdomspensioen is voor uw ex-echtgenoot geen eigen, zelfstandige pensioenaanspraak. Zij kan dat recht dan ook niet afkopen of omzetten in een oudedagsverplichting. U als DGA kunt uw pensioenaanspraak afkopen of omzetten. Maar daar hebt u wel toestemming van uw ex-echtgenoot voor nodig omdat door de afkoop, met het bijbehorend gedeeltelijk prijsgeven van de pensioenrechten, ook haar rechten worden aangetast. Zie ook BelastingBelangen, november 2017: [De instemmingsgerechtigde partner](#).

De aanspraak op het bijzonder nabestaandenpensioen, het nabestaandenpensioen ná echtscheiding, is wél een eigen pensioenaanspraak van uw ex-echtgenoot. Deze aanspraak kan zij wél afkopen of omzetten in een oudedagsverplichting. Zij heeft uw toestemming daar niet voor nodig, wél die van uw BV; de BV moet akkoord zijn met afkoop of omzetting.

Hebben u en uw ex-echtgenoot indertijd gekozen voor *pensioenconversie*, dan ligt het anders. Bij conversie is het door u – tot de echtscheiding – in eigen beheer opgebouwde ouderdomspensioen gesplitst in een zelfstandig pensioenrecht voor u én een zelfstandig pensioenrecht voor uw ex-echtgenoot. Uw ex-echtgenoot ontvangt nu het deel van uw opgebouwde ouderdomspensioen op het tijdstip dat zij zelf met pensioen gaat, en niet – zoals bij pensioenverevening – op het tijdstip dat u met pensioen gaat. Door de pensioenconversie heeft uw ex-echtgenoot een eigen recht op ouderdomspensioen, en zij kan die aanspraak zelf afkopen of omzetten.

Het opstellen van de voor afkoop om omzetting vereiste documenten – denk aan de overeenkomst terzake van het prijsgeven en afkopen of omzetten van pensioen en pensioenaanspraken, de notulen van de (buitengewone) algemene vergadering van uw BV, het informatieformulier voor de Belastingdienst – en de berekening van de afkoopwaarde kunt u maar beter aan een pensioendeskundige overlaten.





Pas op voor de inlenersaansprakelijkheid

23 februari 2018

Als u als ondernemer personeel inleent van een andere werkgever, en die uitlener komt zijn fiscale verplichtingen niet na, dan kunt u als inlener aansprakelijk gesteld worden voor de loon- en omzetbelasting die de uitlener verschuldigd is over de aan u geleverde diensten. Vereist is dan wel dat het ingeleende personeel binnen uw onderneming onder uw toezicht of leiding heeft gewerkt. De Belastingdienst neemt aan dat dit al snel het geval is, zeker bij relatief eenvoudige werkzaamheden als bijv. de diensten van een schoonmaakbedrijf. Regel die werkzaamheden zo, dat u geen toezicht of leiding over die ingeleende arbeidskrachten hoeft uit te oefenen. Dat kan u bij het 'omvallen' van de uitlener veel geld schelen.



Betalingskorting op voorlopige aanslag: winst?

21 februari 2018

Mijn BV heeft onlangs een correcte voorlopige aanslag vennootschapsbelasting 2018 ontvangen. Als de BV die aanslag in één keer betaalt, levert dat een aardige betalingskorting op. Ik overweeg om dat maar te doen: de belasting moet toch betaald worden, en een deposito bij de bank levert niets op. Behoort die korting tot de winst van de BV? Of kan ik die korting in mindering brengen op de verschuldigde vennootschapsbelasting, zodat die buiten de fiscale winstberekening blijft?

Antwoord

De betalingskorting behoort tot de winst van de BV.

De betalingskorting is een stimulans om de (voorlopige) aanslag snel te betalen. Als de BV de korting verzilvert, wordt het bedrag van de aanslag niet anders. Bij de definitieve aanslag vennootschapsbelasting kan het gehele bedrag van de voorlopige aanslag, inclusief het bedrag van de betalingskorting, worden verrekend. De verschuldigde vennootschapsbelasting gaat dus niet omlaag door de betalingskorting. De wetgever heeft dat bij de invoering van de betalingskorting in de Invorderingswet ook nadrukkelijk overwogen. De betalingskorting is dus een (bijzondere) belaste bate.



De aftrekbeperking voor algemene kosten

23 februari 2018

In de belastingwet zijn diverse kostenposten opgesomd die niet of slechts beperkt aftrekbaar zijn bij het vaststellen van de fiscale winst. De wet kent aftrekbeperkingen voor algemene kosten, kosten die betrekking hebben op de ondernemer zelf, en diverse kostenposten in een BV. Naast de wettelijke aftrekbeperkingen draagt ook de belastingrechter ruim bij aan het brede scala van niet of beperkt aftrekbare kosten.

Al die kostenaftrekbeperkingen zijn teveel om in één special te bespreken. In deze special gaan we in op de aftrekbeperking voor algemene kosten bij de fiscale winstberekening. Om welke kosten gaat het, wat is de reikwijdte van de aftrekbeperking, en vanzelfsprekend, hoe de aftrekbeperking in voorkomende gevallen kan worden voorkomen.

Niet of beperkt aftrekbare algemene kosten

De belastingwet kent bij de aftrekbeperking voor algemene kosten twee regimes: de kosten die van aftrek zijn uitgesloten, en de beperkt aftrekbare kosten. Die laatste categorie wordt veelal aangeduid met 'gemengde kosten'. Gemengd, omdat die kosten een zakelijk én een privé element kennen. De wetgever heeft de aftrek van deze kosten "op pragmatische en wellicht arbitraire wijze" beperkt.

Van aftrek uitgesloten algemene kosten

De van aftrek uitgesloten algemene kosten zijn kosten en lasten die verband houden met:

Standsuitgaven

Het gaat hier om uitgaven tot het voeren van een zekere staat. Uitgaven waarmee iemand in zijn persoonlijke leven het maatschappelijk aanzien of gewicht van een zekere functie tot uitdrukking tracht te brengen. Rechterlijke uitspraken waarin niet aftrekbare standsuitgaven zijn geconstateerd, dateren allemaal van de vorige eeuw. Die uitspraken hebben betrekking op jachtpartijen, dure auto's, boten, en andere luxe uitspattingen.

Deze aftrekbeperking is gedateerd, de betekenis voor de huidige praktijk is beperkt.

De aftrekbeperking voor standsuitgaven is niet opgenomen in de wet op de vennootschapsbelasting. De Belastingdienst kan hier corrigerend optreden door onzakelijke uitgaven aan te merken als een uitdeling van winst aan de directeur-groootaandeelhouder van de BV.

Vaartuigen voor representatieve doeleinden

De uitsluiting van deze kostenpost is te verklaren vanuit het maatschappelijk sentiment dat kosten van big-spenders niet (mede) door de schatkist gedragen moeten worden. Beslissend voor de aftrekuitsluiting is de bedoeling van de ondernemer om het vaartuig in te zetten voor representatieve doeleinden.

Deze aftrekbeperking is nogal willekeurig: waarom moeten de kosten van een representatieve boottocht fiscaal anders behandeld worden dan die van een even representatieve rit met oldtimers? Dat willekeurige aspect blijkt overduidelijk uit een uitspraak van Rechtbank Breda, waarin de kosten van een boottocht als onderdeel van een personeelsuitje niet aftrekbaar werden geacht; zie ook BelastingBelangen, juni 2007: [Personeelsreisje: ga niet de boot in!](#)

De wetgever heeft in de wetgeschiedenis expliciet aangegeven "slechts de kosten van de vaartuigen buiten



aanmerking te laten". Dit ter verdediging dat de afschrijvingslasten op een representatief ingezet vaartuig niet aftrekbaar zijn bij de vaststelling van de winst, maar de latere boekwinst bij verkoop wel tot de belastbare winst behoort! De Hoge Raad vond deze ongelijke behandeling onvoldoende reden om de aftrekbeperking af te wijzen.

De aftrekbeperking voor representatieve vaartuigen is niet van toepassing voor zover een onderneming direct gericht is op het vervaardigen of verhandelen van dergelijke vaartuigen, dan wel op het verrichten van diensten in verband met die vaartuigen en die deel uitmaken van de omzet.

Geldboeten, bestuurlijke boeten, etc.

Uitgesloten van aftrek zijn de geldboeten die zijn opgelegd door een strafrechter en de geldsommen betaald aan een staat om strafvervolgning te voorkomen. Ook vallen hieronder de bestuurlijke boeten en de daarmee vergelijkbare buitenlandse boeten, geldboeten opgelegd op basis van bij de wet geregeld tuchtrecht, geldboeten opgelegd door een instelling van de Europese Unie en de naheffingsaanslag parkeerbelasting inclusief de kosten van het verwijderen van een parkeerklom.

De aftrekuitsluiting omvat thans alle punitieve sancties. Ook als die door een buitenlandse overheid zijn opgelegd. Zie ook BelastingBelangen, juni 2014: [Buitenlandse boeten: aftrek vervalt per 2015](#), met daarin een toelichting op de directe aanleiding voor deze uitbreiding van de aftrekbeperking: de Liboraffaire van de Rabobank.

Waar boeten, punitieve sancties, niet aftrekbaar zijn, rijst de vraag waar de grens ligt met voordeelontnemende maatregelen. Als de ondernemer een door hem behaald wederrechtelijk voordeel moet afstaan aan de Staat, kan die betaling wél in aftrek op de winst worden gebracht. Denk aan een ondernemer/slager die kalkoenvlees als lam verkoopt en daarmee hoge omzetten en winst behaalt, die vervolgens door de Keuringsdienst van Waren wordt gesnapt en beboet (die boete kan oplopen tot een bedrag van ruim € 800.000). Is hier sprake van een niet aftrekbare bestuurlijke boete, of van een wél aftrekbare terugbetaling krachtens een ontnemingsmaatregel? De Hoge Raad heeft deze vraag in enkele procedures beantwoord. Die betreffen boeten opgelegd door de Nederlandse Mededingsautoriteit, aan een bouwbedrijf van € 130.000, aan een telecombedrijf een kartelboete van € 10 miljoen. In beide gevallen was de boete volledig van aftrek uitgesloten, zelfs in de situatie dat de omvang van het wederrechtelijk verkregen voordeel (mede)bepalend was voor de hoogte van de boete. De Hoge Raad besliste dat als een boete deels bestraffend en deel voordeel ontnemend is, het leedtoevoegend karakter voorrang krijgt zodat een aftrek als bedrijfskosten uitgesloten is.

Zie ook BelastingBelangen, februari 2011: [Boetes zijn niet aftrekbaar, schadevergoedingen bij schikking wél](#).

Misdrijven

Deze uitsluiting ziet op kosten van misdrijven, waarbij de ondernemer door een Nederlandse strafrechter bij onherroepelijke uitspraak is veroordeeld, daaronder begrepen de misdrijven die mede bepalend zijn voor de hoogte van de opgelegde straf en die het Openbaar Ministerie niet gaat vervolgen. Kosten van misdrijven terzake waarvan een strafbeschikking onherroepelijk is geworden zijn eveneens van aftrek uitgesloten. Wél aftrekbaar zijn – zo bepaalt de wet expliciet – de voldoening aan de Staat in het kader van een voordeelontnemende maatregel, én de vergoeding van de door het misdrijf veroorzaakte schade.

Deze uitsluiting van kostenaftrek vergt een strakke koppeling tussen de aard en reikwijdte van de strafrechtelijke veroordeling en de uit te sluiten kosten. De ondernemer/drogshandelaar die strafrechtelijk veroordeeld wordt voor het transport van drugs kan de transportkosten niet in aftrek brengen op zijn winst, maar – zo besliste de Hoge Raad – de inkoopkosten van de drugs zijn niet van aftrek uitgesloten. De kosten van rechtsbijstand in een strafprocedure zijn aftrekbaar, zo oordeelde Hof Den Haag, omdat die kosten niet worden opgeroepen door de aan belanghebbende opgelegde straf. De strafprocedure moet dan uiteraard wel in de ondernemings sfeer liggen, anders zijn de kosten niet aftrekbaar vanwege het persoonlijke karakter van de uitgave.

Wapens, munitie en agressieve dieren

De kosten en lasten van wapens en munitie zijn van aftrek uitgesloten, tenzij ter zake een erkenning, consent, vergunning, verlof of ontheffing is verleend krachtens de Wet wapens en munitie.

Agressieve dieren – denk aan pitbulls en dergelijke – zijn dieren die 'krachtens een bestuursrechtelijke of strafrechtelijke maatregel in verband met agressie niet mogen worden gehouden'. De uitsluiting van de kostenaf trek was tot 2011 gekoppeld aan een dierenpaspoort als bedoeld in de Regeling agressieve dieren. Ook deze aftrekbeperking oogt willekeurig. Waarom kan de indertijd beroemde bankinbreker Aage M. zijn thermische lans binnen zijn kraakonderneming als bedrijfsmiddel aanmerken, daarop investeringsaftrek en afschrijving verkrijgen, ja zelfs in aanmerking komen voor zelfstandigenaftrek als hij aantoont dat hij op jaarbasis ten minste 1.225 uur actief is met het voorbereiden en zetten van kraken, terwijl de kosten van zijn pitbull van aftrek zijn uitgesloten?

Steekpenningen

Deze uitsluitingsbepaling vloeit voort uit overleg in OESO-verband om de kosten van omkoping rigoureuus uit te sluiten van aftrek op de winst. De uitsluiting ziet niet alleen op penningen, maar ook op beloften of diensten. De uitsluiting kan aan de orde komen nog voordat de strafrechter zich over een en ander heeft uitgesproken. De wetgever heeft hier voor de belastinginspecteur wel een zware bewijslast aan gekoppeld: deze kosten en lasten zijn alleen van aftrek uitgesloten als blijkt dat er sprake is van een strafbaar feit. De inspecteur moet dat overtuigend aantonen, zo heeft Rechtbank Haarlem beslist. Zie ook BelastingBelangen, augustus 2011: [Steekpenningen of relatiegeschenken, wel of geen kosten aftrek](#). Als de inspecteur dat lukt, en de strafrechter komt later toch tot een afwijkend oordeel, dan wordt alsnog ambtshalve vermindering verleend.



Beperkt aftrekbare algemene kosten

De beperkt aftrekbare algemene kosten – gemengde kosten – kunnen in drie categorieën worden verdeeld: zie hierna. Onder deze aftrekbeperking vallen ook de reis- en verblijfskosten die samenhangen met de genoemde kostenposten.

De gemengde kosten zijn tot een bedrag van € 4.500 niet aftrekbaar. Voor ondernemers die samenwerken in een firma of maatschap geldt het niet aftrekbare bedrag van € 4.500 per firmant of maat. De ondernemer kan er – bij de aangifte van het desbetreffende jaar - voor kiezen om die drempel niet toe te passen en de kosten voor 80% in aftrek te brengen. Dat is voordeliger als de beperkt aftrekbare kosten in 2018 minder dan € 22.000 bedragen. De ondernemer kan deze keuze elk jaar opnieuw maken.

Voor BV's geldt een soortgelijke regeling.

Het niet-aftrekbare bedrag voor BV's is 0,4% van de loonsom in de BV in dat jaar, indien de uitkomst daarvan hoger is dan € 4.500. Bij die berekening kan – desgewenst – het loon uit vroegere dienstbetrekking buiten beschouwing blijven. De BV kan deze drempelregeling negeren, en kiezen voor een aftrek van de kosten voor 73,5%. Het verschil in percentage met de inkomstenbelasting – waar een aftrek van 80% geldt – vloeit voort uit de aanpak van de aftrek van de kosten van huurwoningen van zzp-ers: zie ook BelastingBelangen, oktober 2016: [Kostenaftrek huurwoning ZZP-er's aangepakt](#).

De aftrekbeperking voor gemengde kosten houdt verband met het privé element dat in deze kosten is begrepen: het gaat om uitgaven met een zakelijk én een privé motief. Het niet aftrekbare gedeelte – € 4.500 of 20% van de kosten – is een fictieve onttrekking vanwege dat privé element. Een verdere toetsing van het privé-element is dan ook niet meer aan de orde: in de wet is expliciet vastgelegd dat er voor de beperkt aftrekbare gemengde kosten geen onttrekkingen voor de belastingplichtige zelf in aanmerking worden genomen. Deze bepaling is niet van toepassing verklaard voor de heffing van vennootschapsbelasting.

Voedsel, drank en genotmiddelen

De beperkt aftrekbare kosten van voedsel, drank en genotmiddelen omvatten de kosten van zakenlunches en –diners (inclusief fooien), de kosten van maaltijden, snacks en dergelijke op zakelijke hotelrekeningen, de kosten van koffie, thee frisdrank, rookwaren etc. op de zaak voor personeel en klanten. Daarbij gaat het niet alleen om de kosten die de ondernemer zelf maakt, maar ook om de kosten die

werknemers maken en die de werkgever vergoedt in de vorm van een (vaste) kostenvergoeding. De aftrekbeperking is van toepassing indien zo'n kostenvergoeding niet tot belastbaar loon leidt bij de werknemer (omdat de vergoeding reëel is ten opzichte van de door de werknemer gemaakte kosten). Is de vergoeding duidelijk hoger dan de door de werknemer gemaakte kosten, dan is de kostenvergoeding in zoverre belastbaar loon. De aftrekbeperking is op dat deel van de kostenvergoeding dan uiteraard niet van toepassing: de kostenpost loon is niet aan enige aftrekbeperking onderworpen.

De aftrekbeperking kan ook aan de orde komen als de werkgever in de bedrijfskantine een niet kostendekkende prijs van de werknemers vraagt. Als dat verschil als belastbaar loon bij de werknemers wordt aangemerkt, blijft de aftrekbeperking achterwege; er is dan sprake van volledig aftrekbaar loon. Maar als de kantinekosten voor voedsel hoger zijn dan het forfaitaire bedrag dat voor een maaltijd bij de werknemer tot het loon gerekend wordt, is het meerdere wél in aftrek beperkt. In 2018 is dat forfaitaire bedrag € 3,35 per maaltijd, ongeacht of het een ontbijt, lunch of diner is.

Maakt de werkgever gebruik van de diensten van een cateraar, dan vallen de aan die ondernemer betaalde kosten ook onder de aftrekbeperking. Uiteraard allen voor zover de kosten betrekking hebben op voedsel, drank en genotmiddelen. De kosten van ingehuurd personeel, tafels, stoelen en dergelijke zijn wel volledig aftrekbaar. Een goed gespecificeerde nota kan hierbij goede diensten bewijzen.

Representatie, recepties, feestelijke bijeenkomsten en vermaak

De afbakening van de kosten die onder deze aftrekbeperking vallen vindt veelal plaats op basis van het algemeen maatschappelijk woordgebruik. Deze aftrekbeperking overlapt vaak de hiervoor genoemde aftrekbeperking: bij representatie, recepties, feestelijke bijeenkomsten en vermaak wordt vaak veel geconsumeerd aan voedsel, drank en genotmiddelen.

De afbakening tussen de kosten van representatie en reclame is problematisch.

Ondernemers hebben een hoge voorkeur voor reclamekosten: die zijn volledig aftrekbaar. Bij reclame gaat het om algemene naamsbekendheid, bij representatie gaat het veel meer om het klantcontact. Als een nieuw geopend restaurant de gasten de eerste maand na de opening een fles wijn mee naar huis geeft, met daarop het logo etc. van het restaurant, is er sprake van (volledig aftrekbaar) reclamekosten. Geeft de ondernemer een goede klant een flesje Meursault, dan is er sprake van een (beperkt aftrekbaar) relatiegeschenk, van representatie.

Het arbitraire karakter van de afbakening tussen reclame en representatie bleek wel erg duidelijk in het arrest van de Hoge Raad over de kosten van een ter sponsoring gehuurde business seat in een bekend voetbalstadion. De kosten van € 10.000 werden verknipt: € 5.750 als volledig aftrekbaar reclamekosten en € 4.250 als beperkt aftrekbaar representatiekosten.

De fiscale behandeling van de kosten van een lidmaatschap van een golfclub heeft ook opmerkelijke rechterlijke uitspraken opgeleverd. De rechter merkt de kosten van het golfen veelal aan als een privébesteding, zodat een aftrek als bedrijfskosten niet aan de orde komt. Als de BV / werkgever deze kosten voor haar rekening neemt, worden die als belastbaar loon aangemerkt. Zie ook BelastingBelangen, februari 2010: [Kosten golfclublidmaatschap DGA belast als loon](#).

Hof Arnhem kwalificeerde de lidmaatschapskosten van de golfclub als representatiekosten; de rechter vond het lidmaatschap van belang om contacten met potentiële klanten te leggen. Zie ook BelastingBelangen, juni 2010: [Kosten golfclublidmaatschap: net niet aftrekbaar representatiekosten](#).

Congressen, seminars, symposia, excursies, studiereizen

Bij deze aftrekbeperking gaat het – naar algemeen maatschappelijk woordgebruik – om de kosten van kortstondige, voor de deelnemers vrijblijvende evenementen. De kosten van vakcursussen, opleidingen en (al dan niet verplichte) education permanente vallen hier niet onder, ook niet als er geen diploma aan verbonden is. Ook de reis- en verblijfkosten voor deze trainingen zijn dan volledig aftrekbaar; de kostenaftrekbeperking voor



voedsel, drank en genotmiddelen is wél van toepassing.

Bijeenkomsten waar een productpresentatie centraal staat, vallen niet onder deze aftrekbeperking: er is sprake van reclamekosten.

Uit de wettekst is af te leiden dat de aftrekbeperking uitsluitend van toepassing is voor de deelnemers aan congressen, etc. De congresorganisator heeft geen last van de kostenaftrekbeperking, mits hij de kosten van het congres etc. herkenbaar doorbelast aan de deelnemers.

Voorkom de kostenaftrekbeperking

De kostenaftrekbeperking voor gemengde kosten kan – soms – worden voorkomen.

De wet noemt zelf de eerste mogelijkheid.

De aftrekbeperking is niet van toepassing voor zover een onderneming direct gericht is op het vervaardigen of verhandelen van tot die posten behorende goederen, dan wel op het verrichten van diensten in verband met die posten en die posten deel uitmaken van de omzet. Het gaat hier om dezelfde uitzondering als die voor vaartuigen voor representatieve doeleinden. Een duidelijk voorbeeld van deze uitzondering is te vinden in het arrest van de Hoge Raad over de voeding voor proefpersonen die deelnemen aan een onderzoek van een farmaceutisch bedrijf. De voeding was verplicht voorgeschreven; die was noodzakelijk voor de testprotocollen. De Hoge Raad besliste dat de aftrekbeperking voor de kosten van voedsel niet van toepassing was omdat die onderzoeksdiensten onderdeel uitmaakten van de omzet.

Een tweede mogelijkheid is het omzetten van de gemengde kosten in loon voor de werknemer dat de werkgever vervolgens aanwijst als eindheffingsloon en dat onderbrengt in de vrije ruimte van de werkkostenregeling. Voor de werknemer is het loon netto, de belastingheffing over eindheffingsloon ligt bij de werkgever (voor zover de vrije ruimte wordt overschreden). De gemengde kosten zijn omgekat tot loon en dat is volledig aftrekbaar als bedrijfskosten.

Zie ook BelastingBelangen, december 2014: [WKR: overschrijding vrije ruimte altijd voordelig?](#)

De kostenaftrekbeperking kan ook worden vermeden door de in aftrek beperkte gemengde kosten expliciet door te belasten aan een zakelijke afnemer. De kostenaftrekbeperking wordt dan verplaatst naar die ondernemer. Deze optie is goed toepasbaar als die laatste ondernemer geen last heeft van de aftrekbeperking. Bijvoorbeeld omdat die werkzaam is in de non-profitsector, of gevestigd is in het buitenland waar deze aftrekbeperking niet van toepassing is.



Uitkering kredietverzekering kost geen BTW

23 februari 2018

Heeft u, ondernemer, zich verzekerd tegen het risico dat uw afnemers niet betalen? Als de verzekeraar een schadepost honoreert en u die vergoedt, wordt die uitkering niet aangemerkt als een (gedeeltelijke) betaling door de afnemer. U behoudt het recht om de BTW op de niet betaalde factuur terug te vragen bij de Belastingdienst.



Proefpersoon medicijnen: vergoeding belast?

21 februari 2018

In 2015 en 2016 heb ik als proefpersoon deelgenomen aan een medicijnonderzoek van instituut X. Ik heb daarvoor een vergoeding ontvangen van zo'n € 8.500 per jaar. Ik ben er steeds vanuit gegaan dat die vergoeding belastingvrij is. Het onderzoeksinstituut heeft de vergoeding omschreven als studievergoeding, en tijdens de onderzoeken mochten de proefpersonen niets, maar dan ook niets doen. En nu wil de Belastingdienst de vergoedingen belasten als resultaat uit overige werkzaamheden. Dat klopt toch niet: ik mocht als proefpersoon geen enkele werkzaamheid verrichten! Hoe kijkt u hier tegenaan?

Antwoord

De inspecteur heeft het bij het rechte eind. U heeft als proefpersoon uw lichaam ter beschikking gesteld van het onderzoeksinstituut voor het ondergaan van proeven met medicijnen. Dat ter beschikking stellen van uw lichaam is een dienst, de vergoeding daarvoor behoort tot het belastbare inkomen uit werk en woning als resultaat uit overige werkzaamheden. Dat het onderzoeksinstituut de vergoeding steeds als studievergoeding heeft omschreven is daarbij niet van belang. Het ter beschikking stellen van uw lichaam is de werkzaamheid, de bron voor belastingheffing. U heeft met die dienst deelgenomen aan het economisch verkeer, u heeft daarbij een vergoeding beoogd én u kon die vergoeding ook redelijkerwijs verwachten. Daarmee is aan alle bronvereisten voldaan. Uw dienst als proefpersoon voor het medicijnonderzoek is qua fiscale behandeling op één lijn te stellen met die van sexwerkers.





De ombudsman: scheidsrechter in fiscale zaken

23 februari 2018

Heeft u een geschil met de belastinginspecteur? Moet u gaan procederen?

Ga dan eens na of het niet zinvol is om de zaak voor te leggen aan de Nationale Ombudsman. Zie www.nationaleombudsman.nl. De ombudsman is snel, informeel en goedkoop. Dat maakt de gang naar deze 'scheidsrechter' tot een volwaardig alternatief voor een gerechtelijke procedure. De rechter beoordeelt de rechtmatigheid, de ombudsman de behoorlijkheid van het overheidshandelen, en bij de belastingheffing sluiten die twee werkerreinen vaak naadloos op elkaar aan.



Lesauto en taxi verplicht ondernemingsvermogen?

21 februari 2018

Ik exploiteer een autorijschool annex (uber) taxibedrijf. Ik heb twee personenauto's voor zakelijk gebruik, met één van die auto's rijd ik ook voor privédoeleinden. Volgens de Belastingdienst moet ik beide auto's verplicht tot mijn ondernemingsvermogen rekenen omdat die essentieel zijn voor de bedrijfsvoering. De inspecteur stelt dat de aard van de onderneming met zich meebrengt dat beide auto's tot het verplichte ondernemingsvermogen behoren. Ik heb de auto's liever in privé om het gedoe met de bijtelling privégebruik auto te voorkomen. Heeft de inspecteur gelijk?

Antwoord

Nee. Het feit dat de personenauto's essentieel zijn voor uw bedrijfsvoering betekent niet 'automatisch' dat die auto's tot het verplichte ondernemingsvermogen behoren.

De Hoge Raad, ons hoogste rechtscollege, hanteert een ander criterium. Een ondernemer moet een personenauto tot zijn verplichte ondernemingsvermogen rekenen als die auto niet meer geacht wordt ook voor privédoeleinden ter beschikking staan. En dat hangt weer af van het aantal kilometers dat – op jaarbasis – met die auto voor privé wordt verreden.

Een personenauto, ook als die als lesauto of taxi wordt gebruikt, moet alleen dan verplicht tot het ondernemingsvermogen worden gerekend als het gebruik voor privédoeleinden niet meer is dan 500 kilometer op jaarbasis. Bij een hoger privégebruik behoort de auto tot het keuzevermogen: de ondernemer kan – binnen de grenzen van de redelijkheid – kiezen om de auto tot het ondernemings- of privévermogen te rekenen.

Bij een autorijschool of taxibedrijf is geen sprake van bijzondere omstandigheden die tot een andere uitkomst leiden. De aard van de onderneming of de aard en inrichting van een lesauto of taxi maken het privégebruik van die auto niet onmogelijk.

Als vaststaat dat u uw privéritten uitsluitend met één van de twee personenauto's maakt, heeft de hiervoor beschreven rechtsregel tot gevolg dat u de andere auto wél tot het verplichte ondernemingsvermogen moet rekenen. Met die auto haalt u de 500 kilometer voor privédoeleinden niet. U kunt dat oplossen door beide auto's afwisselend voor privé te gebruiken. Dan kun u beide auto's tot uw privévermogen blijven rekenen.





Winterbanden voor de auto van de zaak

23 februari 2018

Guur winterweer, met sneeuw, ijs en gladheid. Dat moeten de winterbanden op de auto. Als werkgever kunt u op alle auto's van de zaak – die van uw medewerkers en die van u zelf! – winterbanden laten monteren, zonder dat dit fiscale consequenties heeft voor de automobilisten. Een hogere bijtelling voor privégebruik auto is niet aan de orde. Als werkgever/ondernemer kunt u de kosten van de winterbanden als bedrijfskosten opvoeren.



Afkoop ingegaan pensioen: basis afkoopkorting?

21 februari 2018

Als DGA heb ik mijn pensioen in eigen beheer opgebouwd. Vorig jaar, per 1 september, zijn mijn pensioenuitkeringen ingegaan. Ik heb – in overleg met mijn financiële adviseurs – besloten om mijn pensioen toch te gaan afkopen, en wel per 1 juli 2018. Ik heb dat vorig jaar ook overwogen, maar toen kwam ik er financieel niet mee weg. Als ik per 1 juli afkoop, over welk bedrag krijg ik dan de 25% afkoopkorting: over de fiscale balanswaarde op de afkoopdatum 1 juli 2018, of die waarde per ultimo 2015? De fiscale balanswaarde per 1 juli 2018 is hoger dan die per ultimo 2015, omdat er in 2016 en 2017 nog gedoteerd is aan de pensioenreserve.

Antwoord

Financiën heeft uw vraag onlangs op de pensioenwebsite beantwoord.

Bij afkoop van een ingegaan pensioen wordt de afkoopkorting berekend over de laagste van:

- de fiscale balanswaarde van de pensioenverplichting voor de af te kopen pensioenaanspraak op het moment van afkoop, in uw situatie per 1 juli 2018;
- de fiscale balanswaarde van de pensioenverplichting op de eindbalans van het in 2015 geëindigde boekjaar.

In uw situatie is de balanswaarde per 1 juli 2018 hoger dan die per ultimo 2015 omdat er over 2016 en tot en met 30 juni 2017 nog gedoteerd is aan de pensioenreserve. Dat heeft tot gevolg dat u de 25% afkoopkorting moet berekenen over de fiscale balanswaarde per ultimo 2015.

De pensioenopbouw vanaf 1 januari 2016 tot en met 30 juni 2017 moet u ook afkopen: een gedeeltelijke afkoop van het pensioen in eigen beheer is niet toegestaan. Op de afkoopsom van dat gedeelte van uw pensioenaanspraak krijgt u géén afkoopkorting van 25%! Over de bijbehorende afkoopsom moet uw BV loonheffing tegen het gewone, progressieve tarief inhouden en afdragen. De heffing van (20%) revisierente blijft achterwege, mits de pensioenopbouw in 2016 en tot en met 30 juni 2017 minder is dan 250% van de pensioenopbouw over 2015.

Overleg met uw fiscalist/pensioenadviseur hoe een en ander in uw situatie – cijfermatig – uitpakt.



Ter beschikking stellen medisch personeel: BTW-belast

21 februari 2018

De Hoge Raad heeft beslist dat het ter beschikking stellen van medisch personeel niet onder de BTW-vrijstelling voor gezondheidskundige verzorging valt als de betreffende medici – basisartsen en specialisten – hun werkzaamheden niet zelfstandig verrichten, maar door tussenkomst van het uitzendbureau. Het enkele feit dat een uitzendbureau artsen ter beschikking stelt aan ziekenhuizen heeft niet tot gevolg dat die dienstverlening kan worden aangemerkt als (BTW-vrijgestelde) gezondheidskundige verzorging.

BV X exploiteerde een uitzendbureau in de gezondheidszorg. De BV had (basis)artsen en medisch specialisten in loondienst, en stelde die voor 'gezondheidszorgdienstverlening' ter beschikking aan ziekenhuizen en klinieken. Alle artsen van BV X waren BIG-geregistreerd. De BV sloot overeenkomsten met ziekenhuizen etc. met looptijden variërend van een maand tot een jaar. Daarbij werd een – bij naam genoemde – arts ter beschikking gesteld van het ziekenhuis, onder handhaving van zijn arbeidsovereenkomst met BV X, voor het verlenen van gezondheidskundige zorg binnen het vakgebied waarin die arts was opgeleid en waarvoor hij bevoegd was. In de overeenkomsten was bepaald dat de artsen hun werkzaamheden onder verantwoordelijkheid en voor risico van de ziekenhuizen verrichten. Bij langdurige ziekte van de ter beschikking gestelde arts was BV X gehouden om zich in te spannen om een tweede arts ter tijdelijke vervanging aan te bieden. BV X werd door het ziekenhuis etc. op declaratiebasis betaald voor haar dienstverlening.

BV X stelde dat het ter beschikking stellen van medisch personeel onder de BTW-vrijstelling voor gezondheidskundige verzorging kon worden gerangschikt. De inspecteur dacht daar anders over, een procedure volgde. Hof Arnhem – Leeuwarden, en in cassatie de Hoge Raad, stelden de inspecteur in het gelijk. Het Hof stelde vast dat de artsen als werknemers juridisch ondergeschikt waren aan BV X, zodat zij hun werkzaamheden bij de opdrachtgevers, de ziekenhuizen en klinieken, niet als zelfstandig werkzame artsen verrichten. Het was de BV die een dienst verleende aan de ziekenhuizen, het ter beschikking stellen van medisch personeel, en die dienstverlening kwalificeert niet als gezondheidskundige verzorging. Dat medisch personeel ter beschikking werd gesteld maakt het niet tot een (BTW-vrijgestelde) medische dienst.

De Hoge Raad bevestigde de uitspraak van het Hof. De beslissing van het Hof was niet in strijd met het neutraliteitsbeginsel. Toepassing van dit beginsel kan – volgens vaste rechtspraak van het EU Hof van Justitie – niet tot gevolg hebben dat de werkingssfeer van een vrijstelling wordt uitgebreid. Noch de wet, noch de BTW-richtlijn 2006 voorzien in een vrijstelling voor het ter beschikking stellen van medisch personeel, ook niet als dat personeel in ziekenhuizen werkzaamheden op het gebied van de gezondheidszorg verricht.

Commentaar

Beslissend voor de BTW-heffing is dat de ter beschikking gestelde artsen niet zelfstandig werken, maar in ondergeschiktheid aan het uitzendbureau. Zelfstandig werkende (BIG-geregistreerde) medici, bijv. vanuit een maatschap, die zich 'verhuren' aan een ziekenhuis vallen wél onder de BTW-vrijstelling voor gezondheidskundige verzorging: zie ook *BelastingBelangen*, juni 2014: [BTW-vrijstelling voor ZZP-ers in de zorg](#).





Jubelton: ook in 2018 – gefaseerd – te schenken

23 februari 2018

De hoge schenkingsvrijstelling voor een eigen woning kan ook in 2018 worden benut. Het maximaal vrijgestelde bedrag is dit jaar € 100.800. De gulle geveer kan de schenking desgewenst gefaseerd doen, en die over drie jaar spreiden. Dat moet dan wel in drie achtereenvolgende kalenderjaren gebeuren, dus in 2018, 2019 en 2020. De begiftigde – uw kind of kleinkind, neef of nicht of het kind van uw bureu – moet voor de schenking in dit jaar een beroep doen op de vrijstelling, en ook weer in de volgende twee jaren voor de aanvullende bedragen. Check wel even of de begiftigde in het derde jaar van de schenking nog jonger is dan 40 jaar. Of een fiscale partner die (dan nog) jonger is dan 40 jaar.

De begiftigde moet het bedrag van de schenking voor zijn eigen woning besteden, uiterlijk op de laatste dag van het tweede kalenderjaar ná het jaar waarin voor het eerst een beroep op de vrijstelling is gedaan. Bij een eerste schenking in 2018 en aanvullend in 2019 en 2020 moet hij het geld uiterlijk op 31 december 2020 voor de eigen woning hebben uitgegeven. Voor de schenkingen in 2019 en 2020 is de bestedingstermijn niet zo lang. Heeft de begiftigde de schenking niet of niet tijdig uitgegeven, dan vervalt (voor dat deel) de vrijstelling.

Zie ook BelastingBelangen, februari 2017: [Gefaseerd schenken jubelton? Voorwaardelijk?](#)



Actrice: geen winst uit onderneming maar salaris

15 februari 2018

Het aantal opdrachtgevers is een belangrijk criterium bij de beoordeling of een samenstel van werkzaamheden aangemerkt kan worden als een (fiscale) onderneming. De Hoge Raad heeft in 2008 een samenstel van zeven commissariaten als onderneming aanvaard. Die uitspraak inspireert belastingplichtigen met meerdere opdrachtgevers om ook de fiscale status van ondernemer te claimen, zeker als zij hun werkzaamheden vrijelijk kunnen invullen. Hof Amsterdam heeft zo'n claim in een recente uitspraak afgewezen en de grens tussen loon uit dienstbetrekking en winst uit onderneming duidelijk getrokken: een actrice die voor vijf stichtingen werkte, met een grote mate van artistieke vrijheid, genoot inkomsten uit arbeid en géén winst uit onderneming.

Actrice Nellie Nelson werkte in 2012 voor vijf stichtingen. Zij gaf haar inkomsten over 2012 aan als winst uit onderneming, en claimde aftrek van de ondernemersfaciliteiten. De inspecteur weigerde die toe te kennen: zijns inziens was – in ieder geval bij twee van de vijf stichtingen – sprake van loon uit dienstbetrekking. Nellie Nelson deed een beroep op het arrest van de Hoge Raad waarin een combinatie van zeven commissariaten als onderneming was aangemerkt. De inspecteur wees dat af, een procedure volgde. Rechtbank Noord-Holland stelde de inspecteur in het gelijk, en dat deed Hof Amsterdam ook in de beroepsprocedure.

Het Hof besliste dat de rechtsverhouding tussen belanghebbende en de (twee) stichtingen als arbeidsovereenkomst moest worden aangemerkt. In beide overeenkomsten werd gesproken over een 'werknemer' die voor de 'werkgever' tegen een vast 'maandsalaris' gedurende een vaste looptijd arbeid moest verrichten, te weten het spelen van een rol. De werkgever was contractueel een vaste beloning verschuldigd, die ook betaald moest worden als de werkgever minder gebruik maakte van de diensten van belanghebbende. De rechtsverhouding tussen belanghebbende en de (twee) stichtingen werd beheerst door de CAO Theater. Belanghebbende was op grond van die CAO verplicht om de werkzaamheden persoonlijk te vervullen. Het feit dat zij een zekere mate van vrijheid had bij de vertolking van haar rol, betekende niet dat er geen sprake was van een gezagsverhouding.

Het Hof verwierp de stelling van belanghebbende dat zij als 'grootkoopman' moest worden aangemerkt. Zij speelde een groot aantal rollen, tegelijkertijd, maar tegen een relatief bescheiden vergoeding én zij liep daarbij geen enkel aansprakelijkheidsrisico. Het Hof besliste ook dat de actrice haar loon niet kon rekenen tot de winst uit een onderneming omdat zij haar werkzaamheden niet verrichtte in het kader van een onderneming.

Commentaar

Belanghebbende verdiende met haar werkzaamheden voor de vijf stichtingen in 2012 in totaal € 15.597. Daarvan had € 13.567 betrekking op de twee stichtingen waarbij belanghebbende volgens het Hof in ieder geval in loondienst was. Die relatief bescheiden inkomsten doen niet denken aan een grootkoopmanschap. Belanghebbende kon haar loon niet toerekenen aan een onderneming: zij verrichtte haar werkzaamheden in loondienst en die activiteiten waren niet gekoppeld aan een onderneming die overheersend was ten opzichte van de werkzaamheden in dienstbetrekking.





WKR: toekenning bonusaandelen toch ongebruikelijk

22 februari 2018

Rechtbank Noord-Holland heeft in september 2016 een gunstige uitspraak gedaan over de werkkostenregeling (WKR). De Rechtbank stond toe dat een BV de bonusaandelen voor haar directieleden onder de vrije ruimte van de WKR kon brengen. De Rechtbank vond dat passend binnen het (in 2012 geldende) gebruikelijkheids criterium. Zie ook [BelastingBelangen, oktober 2016: Winst met het WKR-gebruikelijkheids criterium](#).

Hof Amsterdam heeft deze uitspraak in hoger beroep vernietigd. Het Hof heeft beslist dat deze beloning 'naar algemeen maatschappelijke opvattingen' niet onder de vrije ruimte kan worden gebracht. Belanghebbende heeft cassatie ingesteld tegen deze afwijzende uitspraak.

De directieleden van BV X konden jaarlijks maximaal 75% van hun bonus gebruiken om aandelen in BV X te kopen. Als zij die aandelen drie jaar later nog hadden, keerde BV X op ieder aandeel één gratis aandeel uit. De waarde van dat gratis aandeel werd verloond: BV X bruteerde dat loonbestanddeel en nam de verschuldigde loonheffing voor haar rekening.

BV X paste vanaf 1 januari 2012 de werkkostenregeling toe en bracht de in dat jaar gratis verstrekte bonusaandelen onder in de vrije ruimte. De waarde van de gratis aandelen was € 429.856. BV X overschreed de (toen nog 1,4%) vrije ruimte en gaf € 317.795 voor de 80% eindheffing aan. Ook in 2013 overschreed de BV met de gratis verstrekte aandelen de vrije ruimte; over dat jaar gaf BV X € 32.570 als eindheffing aan. De inspecteur stelde dat de gratis aandelen niet als eindheffingsbestanddeel konden worden aangewezen. Hij behandelde dat als nettoloon en legde BV X naheffingsaanslagen loonheffing over 2012 en 2013 op, gebaseerd op de verschuldigde loonheffing tegen het gebruteerde tabeltarief van 108,3%.

BV X ging in beroep. Rechtbank Noord-Holland stelde belanghebbende in het gelijk, maar Hof Amsterdam besliste in de beroepsprocedure dat de inspecteur aannemelijk had gemaakt dat sprake was van een naar algemeen maatschappelijke opvattingen onacceptabele toepassing van de WKR. De gratis toekenning van een omvangrijk, waardevol pakket aandelen aan een selecte groep werknemers viel volgens het Hof buiten het kader dat de wetgever met de WKR had willen scheppen. De forse overschrijding van de vrije ruimte leidde tot een aanzienlijk belastingvoordeel voor belanghebbende: de BV moest over de overschrijding de 80% eindheffing afdragen in plaats van het toepasselijk tabeltarief van 108,3%. Volgens het Hof wijst deze tariefsarbitrage op oneigenlijk gebruik van de WKR.

Commentaar

Het Hof komt tot de conclusie dat de verstrekkingen van gratis bonusaandelen niet gebruikelijk is omdat er sprake is van een aanzienlijk beloningsbestanddeel op individueel niveau én de bonusaandelen geen vergoeding of verstrekking van zakelijke aard vormen, maar puur beloningsloon. Op die onderbouwing valt volop aan te merken. Uit de parlementaire geschiedenis kan niet worden afgeleid dat 'puur beloningsloon' niet als eindheffingsbestanddeel kan worden aangemerkt. Integendeel, uit diverse voorbeelden blijkt dat dat wél kan. Verder is in de parlementaire geschiedenis niet terug te vinden dat de aanwijzing van eindheffingsloon niet beperkt mag worden tot een kleine groep werknemers. En waarom zou een aanzienlijk beloningsvoordeel niet onder de WKR kunnen worden gebracht? In de berechte situatie is de aanwijzing als eindheffingsloon niet opmerkelijk omdat ook al voor invoering van de WKR gratis bonusaandelen werden verstrekt waarbij de werkgever de belasting voor zijn rekening nam. De Hoge Raad moet de uitspraak van het Hof corrigeren. U houdt de eindbeslissing van ons tegood.



EIA en MIA: let op de procedurevoorschriften

23 februari 2018

Ondernemers die investeren in (aangewezen) energiezuinige bedrijfsmiddelen kunnen de Energie-investeringsaftrek (EIA) benutten. Dat levert een aftrek op van 54,5% van het investeringsbedrag. Investeert u in milieu-investeringen, dan heeft u recht op de milieu-investeringsaftrek (MIA). Die loopt op tot 36% van de investeringskosten.

De EIA óf de MIA kan samenlopen met de kleinschaligheidsinvesteringsaftrek (KIA). EIA of MIA kunnen niet samenlopen. Reden genoeg om hiermee rekening te houden bij uw investeringsplannen.

De wet kent strenge procedurevoorschriften voor het verkrijgen van de EIA en MIA. Als een ondernemer zich daar niet aan houdt, krijgt hij de aftrek niet, hoe energie- of milieuvriendelijk die investering ook is. Hof Den Bosch heeft dat recent weer beslist: als de ondernemer niet aan de procedure voldoet kan de Belastingdienst de aftrek niet verlenen!

De EIA en MIA zijn alleen van toepassing op nieuwe, niet eerder in gebruik genomen bedrijfsmiddelen. De ondernemer moet een verklaring aanvragen bij de RVO, Rijksdienst voor Ondernemend Nederland, en die aanvraag moet worden ingediend binnen drie maanden na het aangaan van de investeringsverplichting. Die driemaandstermijn begint te lopen op het tijdstip van het sluiten van de koopovereenkomst, niet bij de levering! Als de ondernemer het bedrijfsmiddel zelf voortbrengt begint de driemaandstermijn te lopen op de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op de periode dat de voortbrengingskosten zijn gemaakt of het bedrijfsmiddel in gebruik is genomen.

De aanvraag moet digitaal plaatsvinden, met e-Herkenning. Aan te vragen bij www.eherkenning.nl. Let op: deze aanvraag kan een paar dagen kosten.



Pensioen Nederbelgen: dubbel belast?

19 februari 2018

Nederland en België kibbelen over de belastingheffing over particuliere pensioenen die Nederlanders die in België wonen – Nederbelgen – vanuit Nederland ontvangen. Dergelijke pensioenuitkeringen zijn in beginsel belast in de woonstaat, in België derhalve, maar Nederland claimt het heffingsrecht omdat deze pensioenen in België 'onvoldoende' worden belast. De Belastingdienst heeft recent zo'n 1.300 Nederbelgen laten weten dat de vrijstelling van loonbelasting per 1 januari vervalt. Nader overleg tussen beide landen moet de oplossing voor dit probleem brengen.

Nederlanders die in België wonen – Nederbelgen – en die hun pensioen vanuit Nederland ontvangen, vanuit een vroegere privaatrechtelijke dienstbetrekking, worden voor die pensioenuitkeringen in de woonstaat, in België, in de belastingheffing betrokken. Het belastingverdrag Nederland – België wijst het heffingsrecht over dergelijke pensioenuitkeringen *in beginsel* toe aan de woonstaat.

Voor uitkeringen tot een brutobedrag van € 25.000 per jaar is dat altijd de woonstaat, hogere uitkeringen mogen ook in de bronstaat – in Nederland – worden belast als aan drie in het verdrag genoemde voorwaarden is voldaan. Een van die voorwaarden is dat het pensioen in de woonstaat 'onvoldoende' wordt belast. Nederland stelt zich op het standpunt dat dat het geval is. De Belgische belastingrechter heeft onlangs in enkele procedures beslist dat België naar nationaal recht een uit Nederland afkomstig particulier pensioen niet (volledig) in de belastingheffing kan betrekken. Op basis van deze rechterlijke uitspraken kan worden verdedigd dat België pensioenen uit Nederland onvoldoende in de heffing kan betrekken en dat daardoor het heffingsrecht naar Nederland verschuift. Vanwege deze onduidelijkheid heeft de Nederlandse Belastingdienst zo'n 1.300 Nederlandse inwoners van België bericht dat de vrijstelling van loonbelasting met ingang van 1 januari 2018 vervalt.

Als Nederland deze pensioenen in de belastingheffing gaat betrekken, kan dat leiden tot dubbele belastingheffing voor Nederbelgen op hun pensioen uit Nederland. Staatssecretaris Snel van Financiën heeft in antwoord op Tweede Kamervragen geantwoord dat hij deze situatie onwenselijk vindt. Hij gaat op korte termijn in overleg met zijn Belgische ambtgenoten om dit probleem op te lossen.

Commentaar

De dreigende dubbele heffing ziet uitsluitend op uitkeringen van meer dan € 25.000 bruto per jaar. Voor uitkeringen tot dit bedrag geldt een exclusieve woonstaatheffing. Let op: lijfrente-uitkeringen uit Nederland tellen ook mee voor de € 25.000-grens als de opbouw van die uitkeringen in Nederland fiscaal gefacilieerd heeft plaatsgevonden en de uitkeringen in België onvoldoende kunnen worden belast. Nederland claimt het heffingsrecht op alle Nederlandse pensioenuitkeringen (van meer dan € 25.000 per jaar), ongeacht of die pensioenen voor of na 1 januari 2004, onder het oude of nieuwe belastingverdrag met België zijn opgebouwd. De mogelijk dubbele belastingheffing over hun pensioen leidt tot veel onrust bij onze landgenoten in België. De Nederlandse en Belgische fiscale autoriteiten moeten snel een oplossing voor dit probleem zien te vinden.





DGA: check uw managementfee

23 februari 2018

Werkt u als directeur-grotaandehouder vanuit uw holding-BV voor een of meer werk-BV's? Check dan de managementfee die uw holding-BV daarvoor in rekening brengt bij die werk-BV's. Hof Amsterdam heeft recent beslist dat een te hoge managementvergoeding tot gevolg kan hebben dat de DGA in privé aansprakelijk is voor de niet betaalde (belasting-)schulden van de werk-BV's. In de berechte casus bleef de holding-BV van de DGA een forse managementvergoeding in rekening brengen bij de werk-BV ondanks de financieel penibele situatie van die BV. Het Hof besliste dat de DGA door zo te handelen de belangen van andere schuldeisers in de werk-BV, waaronder de Belastingdienst, had verwaarloosd. Dat kwam hem op een privé aansprakelijkstelling te staan!



Geruisloze terugkeer uit de BV: de aandeelhouderseis

15 februari 2018

De belastingwet kent al jaren de faciliteit van een fiscaal geruisloze terugkeer uit de BV. De ondernemer / aandeelhouder kan zijn BV ontbinden en de voordien door de BV gedreven onderneming in de inkomstenbelasting voortzetten zonder dat de BV met de fiscus moet afrekenen over stille reserves etc. De faciliteit van de geruisloze terugkeer kent veel voorwaarden. Die zijn complex, en dat heeft tot gevolg dat de faciliteit niet veel wordt benut door MKB-ondernemers. Uit een recente uitspraak van Rechtbank Gelderland blijkt dat de rechter die voorwaarden strikt uitlegt, en wel per het overgangstijdstip. Dat kan problemen geven bij een geruisloze terugkeer met terugwerkende kracht.

Krijn Luis en de broers Kees en Kool Mees dreven gezamenlijk in BV X een onderneming in fiscaal-juridische en administratieve dienstverlening. De aandelen in BV X waren in handen van houdstervennootschap BV Y, de drie ondernemers hielden de aandelen in BV Y – door tussenkomst van een stichting administratiekantoor – in hun persoonlijke houdstervennootschappen, ieder voor 1/3 gedeelte.

De broers Kees en Kool Mees besloten in augustus 2016 om de samenwerking met Krijn Luis te beëindigen. Zij kwamen overeen dat Luis zou worden uitgekocht, naar de toestand per 1 januari 2016; hij deelde vanaf die datum niet meer mee in de resultaten van BV X. Houdstervennootschap BV Y kocht in november 2016 de aandelen van Luis in BV X in en verkocht daarna alle aandelen in die BV aan de twee broers. Die besloten de bedrijfsactiviteiten voor gezamenlijke rekening voort te zetten als onderneming in de inkomstenbelasting, in de vorm van een maatschap. Zij verzochten de Belastingdienst om toepassing van de geruisloze terugkeer, met terugwerkende kracht tot het overgangstijdstip 1 januari 2016.

De inspecteur wees dat verzoek af, een procedure volgde.

Rechtbank Gelderland stelde de inspecteur in het gelijk. Een van de voorwaarden voor toepassing van de geruisloze terugkeer is dat de BV op het overgangstijdstip uitsluitend aandeelhouders / natuurlijke personen heeft. Belanghebbenden verzochten een geruisloze terugkeer – met terugwerkende kracht – tot 1 januari 2016. Op dát tijdstip moest aan de aandeelhouderseis worden voldaan, en dat was niet het geval! Op die datum waren alle aandelen in BV X (nog) in handen van de houdstervennootschap BV Y.

De adviseur van de broers Mees voerde daartegen aan dat zijn cliënten op het overgangstijdstip de economische eigendom hadden van de gehele onderneming in BV X, nu vaststond dat hun zakenpartner Luis vanaf 1 januari 2016 niet meer meedeelde in de resultaten van die BV. Houdstervennootschap BV Y had nog slechts de juridische eigendom van de aandelen in BV X. De Rechtbank wees dat verweer af. De wet eist voor een geruisloze terugkeer (onder meer) dat de BV op het overgangstijdstip uitsluitend natuurlijke personen als aandeelhouder heeft. De tekst van de wet, noch de wetshistorie biedt aanknopingspunten voor de stelling dat slechts de economische eigendom voldoende is om in aanmerking te komen voor de faciliteit.

Commentaar

De beoogde reorganisatie van het fiscaal juridisch adviesbureau, met een fiscaal geruisloze terugkeer uit de BV naar een onderneming in de inkomstenbelasting, liep mis op een van de vele formele vereisten voor toepassing van deze faciliteit. Er valt veel te zeggen voor het standpunt van belanghebbende dat de economische eigendom voldoende zou moeten zijn om te voldoen aan het aandeelhoudersvereiste, maar de wetgever heeft anders bepaald. Lex dura, sed lex.



Studiekosten: in 2018 nog aftrekbaar

23 februari 2018

Het schrappen van de aftrek van studiekosten is een jaar opgeschort: studiekosten zijn dit jaar nog aftrekbaar. De aftrek van studiekosten is beperkt tot kosten die u maakt om daarmee (meer) inkomen te gaan verwerven, inkomsten uit arbeid of winst. De aftrek is beperkt tot het college- of inschrijfgeld, de les-, cursus- en examengelden, én de door de onderwijsinstelling verplicht gestelde leer- en beschermingsmiddelen. Daarbij is computerapparatuur expliciet uitgesloten. De belastingrechter heeft onlangs beslist dat de kosten van inburgering niet aftrekbaar zijn. Deze kosten staan in een te ver verwijderd verband met het verwerven van inkomen.

Als u als 'student' de aftrek voor uw scholingsuitgaven (als persoonsgebonden aftrekpost) ontoereikend vindt, kunt u in samenspraak met uw werkgever een beter resultaat bereiken. Een werkgever kan zijn medewerkers een vrije vergoeding geven voor aanvullende scholingsuitgaven die de student zelf niet kan aftrekken. Dat biedt ruimte voor een fiscaal aantrekkelijk een-tweetje: de werkgever vergoedt de studiekosten, de werknemer levert brutosalaris in. Dat is fiscaal voordelig voor twee.



Fosfaatrechten: afschrijfbaar tot 2028

15 februari 2018

Per 1 januari 2018 is voor de melkveesector een stelsel van fosfaatrechten in werking getreden. Met dit stelsel moet de fosfaatproductie fors verminderd worden. Voor meer info over fosfaatrechten zie [agrarisch ondernemen fosfaatrechten](#). Fosfaatrechten kunnen als bedrijfsmiddelen worden aangemerkt. Minister Schouten van Landbouw heeft de Tweede Kamer recent laten weten dat investeringen in fosfaatrechten tot 1 januari 2028 fiscaal afschrijfbaar zijn. Deze toezegging geldt ook voor varkens- en pluimveerechten.

De Werkgroep Fiscale aspecten fosfaatregelingen melkveehouderij is sinds begin 2017 druk doende met het benoemen van de fiscale aspecten van fosfaatrechten. De werkgroep is een overlegorgaan van agrarische specialisten van de Belastingdienst, de ministeries van Financiën en Economische Zaken, LTO Nederland en de Vereniging van Accountants- en Belastingadviesbureaus (VLB). De werkgroep heeft al eerder vastgesteld dat fosfaatrechten als bedrijfsmiddelen kunnen worden aangemerkt, maar onduidelijk was nog of die bedrijfsmiddelen afschrijfbaar zijn. Zie ook BelastingBelangen, juni 2017: [Fiscale aspecten fosfaatregelingen](#). Minister Schouten van Landbouw heeft een einde gemaakt aan die onduidelijkheid. Zij heeft de Tweede Kamer meegedeeld dat fosfaatrechten – en varkens- en pluimveerechten – fiscaal afschrijfbaar zijn tot 1 januari 2028. Deze toezegging zal worden verwerkt in de Landelijke Landbouwnormen 2017. De VLB stelt voor om de afschrijvingstermijn van 120 maanden terug te laten lopen naar nihil. Dit leidt tot een tijdsevenredige afschrijving: in 2018 is de afschrijvingsduur 10 jaar, in 2019 negen jaar, in 2020 acht jaar, enzovoort. De Werkgroep Landelijk Landbouwnormen moet in dit kader nog wel nadere afspraken maken hoe zo'n aflopende afschrijvingstermijn zich verhoudt met de wettelijke voorgeschreven afschrijvingstermijn van ten minste vijf jaar op bedrijfsmiddelen anders dan goodwill.

Commentaar

Goed nieuws voor ondernemers in de melkveesector. Na de vele negatieve berichten over de fosfaatreductieregeling, met een regeling voor bedrijfsbeëindiging in 2017, een verplichte inkrimping van de veestapel en de invoering van fosfaatrechten, zijn zij wel toe aan wat positief nieuws voor hun bedrijfsvoering. Bij dezen!



Vermijd 8% belastingrente op VPB-aanslagen

23 februari 2018

De Belastingdienst brengt – nog steeds – een belastingrente van maar liefst 8% in rekening op aanslagen vennootschapsbelasting. Als u die rentelast wilt vermijden moet uw BV tijdig aangifte doen, ofwel op tijd een voorlopige aanslag vragen.

Belangrijke data zijn hier dat de belastingrente ingaat vanaf zes maanden na afloop van het belastingjaar. Voor BV's met boekjaar gelijk aan het kalenderjaar begint de rente over 2017 te lopen vanaf 1 juli 2018.

De Belastingdienst stopt met het in rekening brengen van belastingrente binnen negentien weken na ontvangst van de aangifte. Ook wordt er geen rente meer berekend binnen een termijn van veertien weken na ontvangst van een verzoek om een voorlopige aanslag op te leggen of aan te passen.

Heeft uw BV over 2017 winst gemaakt en nog geen voorlopige aanslag ontvangen? Dien dan een verzoek om een voorlopige aanslag in **vóór 1 mei 2018**. Als de definitieve aanslag niet afwijkt van de voorlopige aanslag ontloopt de BV de belastingrente.

Is er wel een voorlopige aanslag over 2017 opgelegd, maar is die veel te laag? Dien dan **vóór 24 maart 2018** een verzoek in om die aanslag te corrigeren. In dat geval is de termijn van veertien weken verstreken vóór 1 juli 2018, de datum waarop de belastingrente over 2017 ingaat.

Zie ook BelastingBelangen, april 2017: [Belastingrente: een onevenwichtige regeling](#).



BTW-belaste verhuur: de vereiste onderbouwing

19 februari 2018

De belastingplichtige die een pand koopt waarop hem BTW in rekening wordt gebracht, kan die omzetbelasting terugvragen bij de Belastingdienst als hij van plan is om dat pand BTW-belast te gaan verhuren. Hij wordt dan ondernemer voor de omzetbelasting. Het voornemen tot BTW-belaste verhuur moet wel nadrukkelijk worden aangetoond: de belastingplichtige moet zijn voornemen kunnen ondersteunen met objectieve gegevens, een enkele wilsverklaring is niet voldoende.

Robin Sonade had samen met zijn vader alle aandelen in twee BV's die een sportschool exploiteerden. In 2011 kocht Robin een luxe appartement. Dat werd in 2012 opgeleverd, en daarbij werd hem € 101.585 aan omzetbelasting in rekening gebracht. Robin meldde zich per 1 januari 2012 aan als BTW-ondernemer: hij was van plan om het appartement BTW-belast aan zijn twee BV's te gaan verhuren. In de BTW-aangifte over het eerste kwartaal van 2012 bracht hij € 101.585 als voorbelasting in aftrek. De Belastingdienst stelde in 2014 een boekenonderzoek in en concludeerde dat Sonade niet als BTW-ondernemer kon worden aangemerkt. De panden waren wel ter beschikking gesteld van de BV's, maar Sonade had de BV's nimmer een factuur gestuurd, en er was nooit huur betaald. Dat was voor de inspecteur genoeg reden om een naheffingsaanslag over 2012 van € 101.585 op te leggen.

Robin verzette zich tegen die naheffing en ging in beroep. Voor Rechtbank Gelderland stelde hij dat hij het appartement had gekocht om dat BTW-belast te gaan verhuren aan zijn twee BV's. Die hadden behoefte aan een representatieve locatie om zakenrelaties te ontvangen en prestigieuze zakenpartners binnen te halen. Het appartement werd vanaf maart 2012 verhuurd aan de BV's. Er was een huurovereenkomst, met een marktconforme huur. De BV's hadden nog geen huur betaald omdat zij daar financieel (nog) niet toe in staat waren.

Rechtbank Gelderland stelde vast dat belanghebbende zijn BTW-ondernemerschap uitsluitend baseerde op de (voorgenomen) verhuur van het appartement. Dat betekende dat hij aannemelijk moest maken dat hij het appartement met een economisch oogmerk had gekocht. Om dat aan te tonen is een enkele wilsverklaring onvoldoende; de Rechtbank besliste – met een verwijzing naar het Rompelman-arrest van het Europese Hof van Justitie – dat die wilsverklaring door objectieve gegevens moet worden ondersteund. En dat was in de berechte casus niet het geval. Er was een huurovereenkomst, maar partijen hadden daar geen uitvoering aan gegeven. Belanghebbende had geen huur gefactureerd, de BV's hadden geen huur betaald, en ook geen huurschuld in hun administratie opgenomen. Dat de financiële positie van de BV's een huurbetaling niet toeliet omdat zij nog in de opstartfase zaten deed daar niet aan af. Belanghebbende was op de hoogte van die financiële positie van zijn BV's bij de start van de verhuur. De Rechtbank verklaarde het beroep ongegrond.

Commentaar

Het exploiteren van een vermogensbestanddeel om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen leidt tot BTW-ondernemerschap en daarmee tot het recht op teruggave van de BTW-voorbelasting. De verwerving van zo'n zaak moet dan wel met een economisch oogmerk plaatsvinden. Dat moet overtuigend, met objectieve gegevens worden aangetoond!

IK VERHUUR DIT APPARTEMENT
AAN MIJN SPORTSCHOOL-BV. VOOR
REPRESENTATIEVE DOELEINDEN...





Géén OVB over vergoeding aandeel VvE

23 februari 2018

Koopt u een appartement in een gebouw dat gesplitst is in appartementsrechten? Dan wordt u van rechtswege – automatisch – lid van de vereniging van eigenaren. Zo'n VvE is het (wettelijk verplichte) samenwerkingsverband van alle eigenaren van appartementsrechten in het gebouw.

Veel VvE's hebben een substantieel onderhoudsfonds opgebouwd uit de bijdragen van de leden. Als u een appartementsrecht koopt, moet u de verkoper een vergoeding betalen om uw aandeel in dat onderhoudsfonds te verkrijgen. Die vergoeding kan niet worden toegerekend aan het appartementsrecht. Dat betekent dat u bij aankoop van het appartementsrecht géén overdrachtsbelasting verschuldigd bent over de vergoeding voor uw VvE-aandeel. Maar ook dat u uw aandeel in het vermogen van de VvE als bezitting in box 3 moet aangeven. Zie ook BelastingBelangen, februari 2009: [Aandeel vermogen VvE: belast in box 3](#).



Wheelen en dealen: coke voor hash

20 februari 2018

Volgens de Drugs Infolijn en de Jellinek Advieslijn kost een gram cocaïne in Nederland zo'n 40 tot 70 euro. Natuurlijk maakt het uit waar en van wie je de drugs koopt, en wat de kwaliteit is van het witte poeder. Op vakantie in een passende omgeving kom je goedkoper aan je trekken: in Panama betaal je bij een witte prijsvechter maar 2 dollar voor een gram puur genot. Maar het kan allemaal nog veel goedkoper, zo blijkt uit een recente uitspraak van Rechtbank Gelderland.

Op 30 september 2013 trof de politie Midden-Nederland een hennepkwekerij aan in de schuur bij de woning van Antje Toxine. Uit het politieonderzoek bleek dat de kwekerij in januari 2013 was opgestart met zo'n 80 potten hennepplanten. De politie trof bij de overval geen handelswaar meer aan: de aangetroffen resten van de hennepplanten waren verdroogd, volgens de fraudespecialist had Antje hooguit twee keer kunnen oogsten. Het Bureau Ontnemingswetgeving Openbaar Ministerie (BOOM) berekende het voordeel uit de hennepkwekerij op 2,056 kilo per oogst, tegen een opbrengst van minimaal € 3.280 per kilogram. Het gebruik aan elektra voor twee volledige kweken werd becijferd op $8.518 \text{ kWh} \times € 0,23 = € 1.959$. De Belastingdienst verkreeg die informatie, waarop de inspecteur de (theoretische) opbrengst volgens het BOOM-rapport van € 13.487 ($2 \times 2.056 \text{ kg} \times € 3.280$) bij Antje belastte als resultaat uit overige werkzaamheden, mét een boete van 40%.

Het politieonderzoek leverde feiten op die Antje vrijpleiten als drugsdealer. Zij had de elektriciteit voor de hennepkwekerij legaal afgenomen, zij kon geen aankoopbonnen van apparatuur en hennepplanten overleggen, er waren geen kweekschema's, en zij bleek geen kennis te hebben van de hennepcultuur. Na een stevig verhoor kwam de waarheid op tafel: Antje was cocaïneverslaafd, zij had een schuld van € 900 bij haar dealer en om die weg te werken had ze hem in de gelegenheid gesteld om in haar schuur hennep te kweken. Ze had de schuur voor € 100 per maand verhuurd; die huur werd verrekend met haar schuld. Daarnaast kreeg ze iedere maand gratis wat cocaïne van de dealer, ter waarde van zo'n € 100. De politierechter vond die verklaring geloofwaardig: hij veroordeelde Antje niet voor het telen van hennep, maar voor het in bezit hebben daarvan. Het wederrechtelijk verkregen voordeel stelde hij op € 1.000, tien maanden huur.

Gewapend met de uitspraak van de politierechter maakte Antje bezwaar tegen de belastingheffing over de inkomsten uit de hennepkwekerij. De inspecteur wees dat af, maar Rechtbank Gelderland oordeelde anders. De Rechtbank vond het – net als de politierechter – aannemelijk dat Antje de hennepkwekerij had toegestaan om haar schuld bij de dealer af te lossen. Zij had een voordeel behaald doordat haar schuld van € 900 was verrekend met de huuropbrengst. Daarnaast had zij maandelijks voor € 100 aan cocaïne gekregen. Gratis, en ook dat was opbrengst uit de hennepkwekerij. De Rechtbank kwam zo uit op een belastbare opbrengst van € 1.900. Daarop konden de elektriciteitskosten van € 1.959 in aftrek worden gebracht. Per saldo resteerde geen positief voordeel. De Rechtbank verklaarde Antje's beroep gegrond: het resultaat uit overige werkzaamheden werd op nihil gesteld.

Coke voor hash! Tony Montana, Al Pacino in de beroemde film Scarface – wie herinnert zich niet de scene waarin Tony zwelgt in een berg cocaïne op zijn bureau – zou er stinkend jaloers op zijn.

